

Pizzeria - Bar
PORTO APOLLO
Morova ul. 25d. 05/ 641 63 21

OPTIKA MALI
Prešernova c.55 05/ 640 21 63

izo kartica

simobil
Povej nekaj lepega

Obiščete nas lahko vsak delavnik od 8.30 do 19.30 ure, ob sobotah od 9. do 13. ure v Izoli, Sončno nabrežje 2 tel št. 040 410 743

izo kartica

POOBlašČENI PRODAJALEC

Razvajamo po domače
RESTAURACIJA Bariera-Izola

KOSILO - 7 €

Bariera 030 239 790

Demenca

Šel sem nekam, pa pozabil, zato sem tukaj se ustavil, da tako, pomislim malo, kam me je srce nagnalo. V resnici šel sem na razstavo, pa sem tam pozabil glavo, zdaj pa tukaj sem obstal someščanom za zabavo, a sem v resnici opozorilo, da smo ljudje edino zdravilo za bolezen, ki ne boli, pa se je vendar vsak boji. Zato, če srečate kdaj koga, ki ne ve od kod in kam, pokličite na 112, in jim povejte, da ni sam.

Prihaja Eurofest

V soboto se v Izoli začne letošnji evropski rokometni festival. Turnir bo trajal od sobote, 2. julija do četrтка, 7. Julija. Slovesna otvoritev Eurofesta bo v nedeljo, 3. julija ob 21. uri. Seveda bo tudi letos osrednje prizorišče Lonka, ki zdaj ni tako polna kot druga leta in bo slabe volje domačinov precej manj, razen če jih bo prepričala nova, znižana cena mesečnih dovolilnic za domačine.

Ali se res borimo za isto stvar ?

“Nismo se za to borili”, je velikokrat slišati zadnje čase. Kot da se je naš boj začel in končal tam v začetku devetdesetih. Pa ta boj v resnici še vedno traja, le da morda ni tako glasen in tako zgodovinsko pomemben kot tisti, takrat. Zato res ne gre vzdihovati nad preteklostjo in pozabiti na sedanost.

(Mef) Saj skoraj ne morem verjeti, da je ta naša država dopolnila skoraj polovico tistih let, kolikor je trajala povojna Jugoslavija. “Vsaka nova država bo trajala manj od prejšnje,” me je potolažil znanec in namignil, da se tudi Evropi ne obeta nič kaj dolgo življenje. Praznovanja ob dvajsetletnici države še najbolj spominjajo na podobne obletnice, ki jih organizirajo že malo pozabljeni pevci ali glasbene skupine zato, da bi spet spomnili nase ali pa pobrali še košček slave, ki je morda ostal pozabljen v omari kakšnega nekritičnega oboževalca. In nekaj podobnega počne tudi naša država, preprosto zato, ker je tudi država neke vrste predstava v kateri imajo eni glavne vloge, drugi lahko povedo stavek ali dva, večina pa je statistik. Večja ko je država, več je v njej enih, drugih in tretjih in ker smo mi bolj

majhna država je bilo na izolski slovesnosti ob dvajsetletnici države zelo malo glavnih in stranskih igralcev, statista pa skorajda nobenega. Drugače je bilo vsega dan kasneje, na srečanju generacij izolskih športnikov in glasbenikov, kjer nismo slavili nobene obletnice ampak smo se preprosto družili, se pogovarjali in za nekaj ur pozabili vsakodnevne težave, celo tiste, ki trenutno ubijajo izolski šport. Morda pa je bilo tako zato, ker v tej predstavi ni bilo glavnih, niti stranskih igralcev, še manj statista. Tam smo bili vsi enaki, tako kot smo pričakovali, da bo tudi v naši novi, pošteni, uspešni državi. Če na občinsko proslavo ni nikogar, na srečanje generacij pa pride več kot tisoč Izolanov, potem ni težko razumeti, da ljudem naša oblast, vrhovna in lokalna, z državo in občino vred, bolj malo pomenita. Preprosto si želimo lepšega življenja,

Iz dežel, kjer jim je veliko težje kot je nam prihajajo na zahod, na sever in tudi k nam ljudje, ki si prav tako želijo lepšega življenja. A glej vraga. Prav mi, ki si tako želimo lepšega življenja, ne razumemo in tako težko sprejemamo tiste, ki imajo prav takšne sanje in takšne želje, kot so naše. In nas motijo, če sedijo v našem parku, se sprehajajo po naših ulicah in se kopajo v našem morju. Morda pa bi si v letu referendumov in v počastitev dvajsetletnice naše in samo naše države, tako, neobvezno, zgolj za kakšno spoznanje več, privoščili referendum na katerem bi državljane vprašali, ali so za to, da Slovenija postane 17 nemška dežela. In če se komu zdi takšno vprašanje pretežko bi lahko imeli občinski referendum na katerem bi občane vprašali, ali so za to, da Izola postane krajevna skupnost občine Koper. Si upate napovedati izid?

WWW.NAKUPI.NET

BANKA KOPER

Obratovalni čas odlagališča

PONEDELJEK - PETEK: 8.00 - 19.00
SOBOTA: 8.00 - 12.00
NEDELJA IN PRAZNIKI: ZAPRTO

Dežurna služba

V DELOVNEM ČASU - TEL.: 05/ 66 34 950
IZVEN DELOVNEGA ČASA - TEL.: 041/ 650 882

Pogrebna služba (24 UR) TEL.: 041/ 650 375

Pisma iz metropole

Vsak resen regijski časopis ima dopisnika v glavnem mestu. In ga imamo tudi mi. Že res, da je vsak vikend "doma" v Izoli a vendarle. Zoran Odič je upokojeni a ne odpisani novinar z veliko začetnico. Tisti, starega kova.

Vsake 14 dni za Mandrač razmišlja o življenju tam in o življenju nasploh, o dogodkih v glavnem mestu in o posledicah teh dogodkov za naše kraje in ljudi.

Pazljivo branje vam želimo

Opera Metropolitana

piše: Zoran Odič (za Izolane Zoki)

RAZSULO PAMETI

Danes se mi je, po dolgem času, po mailu oglasila Barbara iz Gane. Spet je imela malarijo, pa se je malo tresla, malo švicala, malo jo je bolelo, kakor se za malarijo spodobi. Oglasila se mi je zato, ker je nekje prebrala raziskavo o svetovni svobodi tiska in po njej je Gana, znana država uniformirane demokracije, z vsemi svojimi časopisi, pred Slovenijo. Toliko o svobodi tiska.

To je dobro. Dobro je, da nekdo nekje raziskuje omejenosti svobode in meje tiska. Dobro je zato, ker te prisili, da začneš razmišljati o tem ali te in njim podobne reči sploh smejo biti omejene, razen moralnih mej in kodeksov. Dobro je tudi zaradi tege, ker smo te zadnje tedne in dneve poslušali cel kup različnih tipusov, ki so imeli polna usta demokracije, ki so nam jo oni podarili in prinesli, humanizma, ki ga omenjajo samo ob praznikih in različnih svobod, ki so bolj varljive obljube, kot realnost. Ker demokracija predpostavlja spoštovanje svobode, tako posameznika, kako družbe v celoti. Demokracija, po njihovih besedah, ker se ne zavedajo kaj govorijo, ne varuje svobode, ampak politične stranke. In taka oblast ni demokratična, ampak strankokratska, ker oblast ni namenjena vladavini ljudstva, ampak vladavini nad njim, politične stranke pa so orodje personalizirane oblasti. To je demokracija dvignjenih rok.

Atenski demokrati so dvignili roke in večinsko odločili, da se Sokrata zastrupi. In Sokrat je spil sok kukute, ker je to bilo demokratično, večinsko odločeno. In Pitagoro so ubili, ker se ni hotel skriti pred morilci, pa ne zato, ker je bil pogumen. Skriti bi se namreč mogel le v njivo fižola, ampak ker fižola ni prenesel, tega pač ni storil. Pa so ga demokratično (večinsko so glasovali), ubili. Vendar je njegov trikotnik ostal in evropski, slovenski, balkanski homo sapiens, če že ne pozna Pitagore in imen njegovih morilcev gotovo ve za Pitagorov izrek. In tako je to s demokracijo od antike do danes.

Poznamo imena vojakov in generalov in revolucionarjev, a nas vsi tako imenovani izobraženi (bolj ali manj šolani) in inteligentni (nekaj malega vedo o znanosti, a tudi če o njej nič ne vedo, imajo takšen politični položaj, da jih ta luknja v znanju ne moti) prepričujejo, da je tisto, kar smo imeli čast preživeti v zadnjih dveh desetletjih - Zgodovina. Vendar s stališča državljana, človeka ni tako, prav tako to ni niti približno podobno trditvam tistih, ki pravijo, da so Zgodovino ustvarjali (samo) z orožjem. To je »generalsko« gledanje, ki državo dojema kot zemljevid v merilu 1:50 000, ta pa obstaja samo zato, da lahko generali vanj zabadajo igle z rdečimi in modrimi zastavicami. Za take intelektualce generalskega tipa, ki gledajo v merilu 1:50 000 je značilen pogled iz ptičje perspektive. Zato se (tudi v javnosti) ponašajo z nazivi »naši orli« in podobno. A znano je, da orli in druge manjše in večje ptice imajo močna krila in kremplje in - zakrnele možgane. In, ker mi ne opazujemo življenja s takšne perspektive, vemo, da mesta, vasi, države niso samo strateška oporišča, ustvarjena le zaradi zgodovinskega cilja, da jih nekdo osvoji, osvobodi, zažge, ali poruši, ampak da tam živijo ljudje svoja življenja, ustvarjajo in tiskajo časopise, v katerih se slavijo ptičja pamet in vojaška sila.

Zato je Jonathan Swift dvesto let pred izidom Uliksesa napisal: »Pravega genija lahko prepoznate po nepogrešljivem znaku: vsi butci se zarotijo proti njemu.«

In pravega demokrata tudi, saj se vsi strankokrati zarotijo proti njemu. Ker je njihova mera demokracije samo število dvignjenih rok. In večina tako odloča o pravicah posameznika in manjšine. Na referendumu, na primer. Tako kot o družinskem zakoniku, ali čemu podobnem. In bi (spet) moralo Ustavno sodišče ustaviti ptičje možgane, da je nedopustno in fašistično da večina odloča o pravicah posameznika in manjšine. Ker je manjšina drugačna in različna in nihče nima pravice razsojati ali je njena različnost in drugačnost dopustna, ampak jo mora ščititi in varovati. Pa ne zato ker so oni Židje, Cigani, istospolni, ampak zato, ker nečemo dovoliti, da fašisti pometejo z nami, kot da imajo samo pravo-verni in poslušni pravico do življenja.

Boris Pahor daroval izolskim otrokom

Tržaški pisatelj **Boris Pahor**, avtor Nekropole, v več jezikov prevedenega romana, s katerim je zaslovel po vsem svetu - minuli teden je ruski prevod pospremil kar sam na predstavitev v Moskvo - si je ob drugi obletnici smrti svoje soproge Radoslave, zaželel, da bi v njen spomin naredil dobro dejanje in daroval svoj prispevek pomoči potrebnim. 500 EUR je tako namenil izolskemu Karitasu in Rdečemu križu v Izoli, kot je zapisal, »za počitnice otrokom«, kuverto pa z upanjem, da pride v dobre roke, predal **Vandi Zajc**, članici odbora RK.

Ne vem, ali se je ob tem spomnil, s kakšnim navdušenjem je lanskega februarja premiero njegovega dokumentarnega filma sprejelo prav izolsko občinstvo. To najbrž zanj sploh ni pomembno. Pomembna je gesta, redka ta čas, ki kar kliče po posnemanju. Hvala, **Boris Pahor**, v imenu otrok, ki bodo deležni vaše pomoči in vseh Izolanov, ki vas cenijo zaradi te solidarnostne geste, pa tudi zaradi vsega, kar nam ves čas pripovedujete, tako kot vaš prijatelj in tovariš s taboriščno izkušnjo **Stephane Hessel**, da ob vsem, kar se nam dogaja, ne smemo ostati brezbrizni, da je jeza upravičena in da moramo ukrepati. Tako kot vi.

Ob tem velja omeniti, da niti obisk generalnega sekretarja Rdečega križa pri izolskem županu ni obrodil sadov in **tako ta organizacija ostaja pri 1.900 Eurih mesečnih dotacij**, kar komaj zadošča za bruto plačo sekretarja. Iz občine so Rdečemu križu naročili naj temeljito zmanjša vse stroške, ki pa jih že zdaj ni bilo veliko. Tako se bodo morali odreči tudi Mandraču in Primorskim novicam, bistveno pa bodo morali zmanjšati tudi telefonske stroške, ki mesečno znašajo največ 50 Eurov. K sreči se nekateri Izolani in pravne osebe iz občine odločajo za pomoč in tako je eden od zdravnikov že prevzel plačevanje naročnine na Mandrač, za denarno pomoč se menda odločajo nekateri kulturniki in javni delavci. Če lahko pomagate izolskemu Rdečemu križu potem jih kar pokličite po telefonu - dokler ga še imajo.

ur

Upokojenci Jagodja-Dobrave so bili spet delavni

V petek 17.junija so se upokojenci društva jagodje-dobrava zbrali na svojem rednem letnem občnem zboru in pregledali kaj vse so naredili lani in kaj letos do sredine leta ter kaj jim sledi še do konca leta. Poleg poročil o izletih so poslušali poročilo prostovoljk o izvajanju projekta starejši za starejše, pa kako so se odrezali športniki na igrah, ki so bile v postojni. Prinesli so namreč pokal za drugo mesto v taroku. Na koncu, potem ko so zbor pozdravili vabljeni gostje, so zapeli pevci, moški pevski zbor jagodje-dobrava. **Ni šlo brez »vstala primorska«, pri kateri se je pevcem pridružilo vso zbrano članstvo, blizu 200 ga je bilo.**

Sledilo je druženje ob hrani, pijači in glasbi vse do poznih ur.

Jožica R.

Zmerno cenejši privezi v zalivu

Po ostrih odzivih javnosti na predlagano podražitev komunalnih privezov v Izoli je posebna delovna skupina ponovno preverila vse cenovne postavke in pripravila nov predlog, ki je veliko bolj socialno naravnan. Drugače rečeno, namesto 250 odstotne podražitve ta zdaj znaša nekaj več kot 100 %.

Delovno skupino so sestavljali: Denis Bele, Rado Cerovac, Marino Domio, Smajlo Fetah in Matic Kričej. Člani delovne skupine so potrdili izhodiščne podatke za občinsko pristanišče, toda, kljub točnosti podatkov je delovna skupina zaradi enkratnega previsokega dviga najemnina predlagala zmanjšanje stroškov vodnega dovoljenja za 30%, zmanjšanje stroškov najemnine 5. plavajočih pomolov za 25% z odkupom le-teh; zmanjšanje stroškov vzdrževanje; postavitev dodatnih kapacitet nov plavajoči pomol in delno subvencioniranje komunalnih pnvezov na račun obstoječih komercialnih privezov

Čez šest mesecev bodo preverili učinke tega predloga in predlagali morebitne ukrepe (podražitve).

Diplomirani pisci nadaljevanj

V novem študijskem letu bo UP FHŠ prvič izvajala nov umetniški študijski program 2. stopnje Uprizoritvene študije in kreativno pisanje.

Prav tako je Fakulteta za humanistične študije letos pridobila možnost širitve svoje dejavnosti na področje izobraževanja učiteljev, zato se študijskim programom 2. stopnje **Arheološka dediščina Sredozemlja, Kulturni študiji in antropologija, Komuniciranje in mediji, Geografija in Zgodovina** prvič pridružujejo pedagoški študijski programi **italijanistike, slovenistike, geografije, zgodovine** (zadnji trije pogojno razpisani). Splošni pedagoško-andragoški modul v okviru teh programov bo izvajala UP PEF.

Vsi ti programi so pomembna obogatitev podiplomske študijske ponudbe Univerze na Primorskem, saj pomenijo dodatno možnost zaposlitve diplomantov tako zaradi pedagoških kot tudi umetniških kvalifikacij. UP FHŠ tudi letos razpisuje dva interdisciplinarna programa 2. stopnje skupaj z nekaterimi drugimi članicami UP (Dediščinski turizem, Upravljanje trajnostnega razvoja) in šest doktorskih programov: **Antropologija, Filozofija in teorija vizualne kulture, Geografija, Slovenistika, Zgodovina Evrope in Sredozemlja, Upravljanje različnosti**. Modul Uprizoritvene študije predstavlja v Sloveniji prvi tovrstni umetniški študijski program, ki se tako teoretično kot praktično ukvarja s sodobnim scenskim izrazom. Podobne študije poznajo in ponujajo univerze že širom po Evropi. Popolna noviteta zagotovo v prostoru bivše Jugoslavije, če ne celo JV Evrope pa je program modula Kreativno pisanje, kakršnega poznajo v ZDA že od začetka 60-ih let, prisoten pa je tudi v večini zahodnoevropskih dežel.

PR

Dolžina plovila	LONKA, MANDRAČ			PLAVAJOČI POMOLI		
	VELJAVNA CENA	PREDLAGANA CENA	%	VELJAVNA CENA	PREDLAGANA CENA	%
do 3,99 m	95,19	147,44	54,89	104,71	163,82	56,45
od 4 - 4,99 m	111,78	194,16	73,70	122,96	215,73	75,45
od 5 - 5,99 m	133,49	256,98	92,51	146,84	285,53	94,45
od 6 - 6,99 m	168,19	355,41	111,31	185,01	394,90	113,45
od 7 - 7,99 m	252,00	579,92	130,13	277,20	644,35	132,45
od 8 - 8,99 m	307,39	765,21	148,94	338,13	850,23	151,45
od 9 - 9,99 m	363,22	972,50	167,75	399,54	1.080,56	170,45
od 10 - 10,99 m	447,13	1.112,90	148,90			
od 11 - 11,99 m	502,43	1.253,30	149,45			
od 12 - 12,99 m	558,83	1.393,70	149,40			

Skromno obiskana občinska proslava

Občinsko proslavo ob dnevu državnosti in 20. obletnici samostojnosti Republike Slovenije so zaradi napovedanega dežja z Manziolijevega trga premestili v izolski kulturni dom. Dežja pa ni bilo in tudi zato je bil obisk proslave, na kateri je bil slavnostni govornik župan Občine Izola, mag. Igor Kolenc, zelo skromen. Tako kot tudi kulturni program v katerem je nastopil orkester Špičikuc. Pred proslavo pa so na dvorišču hostla Stara šola v Kortah posadili lipo, v spomin na zasaditev druge lipe, ki je bila 26. junija 1991, na dan razglasitve neodvisnosti in državne suverenosti Republike Slovenije, posajena na Trgu republike pred slovenskim parlamentom. Sledila je prireditve S pesmijo v kresno noč, na kateri bodo nastopili pevci iz Repentabra, Kulturnega društva Korte in Podružnične šole Korte.

RAZMIŠLJANJE

Referendovski spomini

Ta je sicer že za nami toda grenkoba še obstaja. Sam se referendumu nisem udeležil, ker se mi kar zamegli, ko grem mimo zidov nekdanje naše tovarne Mehanotehnika. Samotna tam stoji sredi polja in žalostno propada pred našimi očmi. Sam sem že v pokoju in v njej sem pustil 37 let svojega dela, ob ostalih 1850 sodelavcih, in prepričan sem, da bi marsikdo z veseljem še delal v njej, tudi še

po šestdesetem letu in tudi zato, da bi lahko preživel svojo družino, svoje otroke za katere se toliko „trudijo politiki“, le preživljati jih mora vsak sam. In vendar smo zidove s svojimi skromnimi prispevki tudi fizično postavili sami, samo zato, da smo z veseljem lahko v takem številu delali v njej. In ne samo v Mehanotehniko, tudi drugod po Sloveniji sem prepričan, da bi delavci delali še po šestdesetem letu, če bi le imeli kje. Naša nezmotljiva vlada pa delavcem zvišuje starostno dobo medtem, ko jim prodaja tovarne: mar smo zato volili poslance, ki delajo še po sedemdesetem letu zato, da nam zakonito prodajajo tovarne - našo osnovo za preživetje. Pomisliti je potrebno le na to, da tovarne niso propadle zaradi delavcev, pač pa zato ker, jih je grabežljivost posameznikov prodala v celoti, z vso proizvodnjo, v tujino. Ne bom našteval katere vse so preselili v svoj žep, pač pa mi zadostuje pogled tudi na nekoč mojo Mehanotehniko in seveda pogled na palače (gradove) ki se bohotijo okoli nje, palače njih, ki še vedno gradijo tovarne, ki životarijo in čakajo, da jih naši poklicni izvoljenci prodajo.

Potrebno je le, da si ponovno napolnijo prazne žepe.

Meni pa zadostuje žalostni pogled na propadajočo tovarno, ki je meni in ostalim sodelavcem ponudila pogoje za življenje v miru in zadovoljstvu. Ruševine naše bivše menze pa so take, da bi vanje lahko preselil celoten državni zbor in še bi bilo dovolj prostora za celotno sodstvo, kjer bi na svežem zraku lahko še naprej prodajali naše tovarne v tujino, za svoj žep seveda. Vlada bi morala brez vsakega nakladanja prepovedati prodajo tovarn in njihove proizvodnje v tujino. Šele nato bi lahko delavcem postavljala svoje pogoje, pa četudi brez sindikatov.

Dolgoletni član kolektiva „Mehanotehnika“, Anton Pavlovič

Nadzor se plača

Delo nadzornega odbora Občine Izola je, tako kot velewa statut, javno takrat, ko NO pošlje poročilo o svojem delu Občinskemu svetu.

Do takrat pa iz zapisnikov Nadzornega odbora lahko izvemmo le to, kaj so pregledovali oziroma nadzorovali. Tako smo iz gradiva za že deseto sejo izvedeli, da so obravnavali in sprejel predhodno poročilo z naslovom »Dokončanje nadzora nad podelitvijo stavbne pravice družinskega hotela na Velikem trgu 3 in Spinčičevi ulici 3, Izola«. Gre za znan projekt gradnje mestnega hotela in za postopke do sklenitve pogodbe z znanim obalnim gradbincem. Kaj so zapisali v poročilu lahko le ugibamo, dejstvo pa je, da se bo stavba prav kmalu zrušila.

Prav tako je na prejšnji seji Nadzorni odbor je obravnaval in sprejel predhodno poročilo v zvezi z izvedbo javnih naročil Zdravstvenega doma Izola v letu 2010. Kaj so ugotovili iz zapisnika ne izvemmo, izvemmo pa, da je bil sklep soglasno sprejet, tako kot večina doslej.

Zanimiv pa je tudi sklep, ki so ga nadzorniki sprejeli ob dokončnem poročilu zahtevnega nadzora z naslovom »Pregled suma nezakonitega razpolaganja s prostimi denarnimi sredstvi, pregled javnih naročil in pregled nakupa osnovnih sredstev v Javnem zavodu Zdravstveni dom Izola«. Končno poročilo pregleda občine Izola v vezi financiranja zdravstvenega doma Izola v letu 2010«. Gre za nadzor v zvezi s posojilom Mabri in nakupom reševalnih vozil. Nadzorniki so sklenili, da se delovni skupini v sestavi: mag. Darko Filiput (vodja delavne skupine), Venis Bohinec in Vidi Orbančič (članici) izplača nagrada v višini 7,5 % od osnovne plače, ki jo prejema župan.

Člani Nadzornega odbora so sprejeli tudi sklep, naj Strokovna služba Občine Izola pripravi dokumentacijo v zvezi s pridobitvijo stavbne pravice za izvedbo projekta gradnje garažne hiše za pošto.

Ločevanje odpadkov v Izoli

Glede na informacije v nekaterih medijih, ki govorijo o pričetku ločenega zbiranja odpadkov tudi v Izoli, podajamo pojasnilo o zgodovini ločevanja odpadkov v občini. Občina Izola je bila namreč prva med tremi obalnimi občinami, ki je uredila ločeno zbiranje odpadkov.

V občini Izola začetki ločenega zbiranja odpadkov segajo v leto 1995. Šlo je za posamezne individualne primere ločenega zbiranja in odvoza do prevzemnika, predvsem za tiste odpadne surovine, ki so bile finančno vredne, kot so železo in kovine, papir in karton, akumulatorji in baterije ter steklo. Leta 2000 se je Javno podjetje Komunala Izola, d.o.o. odločilo za postopno uvajanje izboljšane ločenega zbiranja odpadkov tako, da je po celotnem območju občine Izola postavilo ekološke otoke z namenski nalepkami.

SZJ

Strateške odločitve po hitrem postopku

Na današnji seji občinskega sveta bodo izolski svetniki odločali o projektu dolgoročne oskrbe obale in Krasa s pitno vodo. Podobno kot v primeru iskanja skupnega odlagališča bo odločanje potekalo pod časovnim pritiskom, ki se mu pravi "evropski denar". A brez pripomb vendarle ne gre.

Zapletlo se je sicer že na redni seji ilirskobistriškega občinskega sveta, kjer so svetniki od župana zahtevali, da na dnevni red uvrsti tudi druge točke dnevnega reda, potem se je vse skupaj zapletlo do te mere, da so se morali s predstavniki svetniških skupin pogovoriti predstavnik Ministrstva, predstavnik Kraškega vodovoda in poslanka Breda Pečan, ki so dosegli, da bodo svetniki o projektu odločali na izredni seji. Zaradi stiske s časom mora namreč vseh devet občinskih svetov v zelo kratkem času sprejeti dokument v enakem besedilu.

Predlagana varianta

V nekaj besedah lahko pojasnimo, da gre za projekt po katerem se bosta obala in Kras napajala iz treh vodnih virov: ilirskobistriškega, sežanskega in obalnega. Po izvedenem črpalnem preizkusu na vodnem viru Brestovica (Sežana) se je namreč pokazala zadostna kapaciteta tega vodnega vira, dodatno pa se je ob dejstvu, da Ilirska Bistrica iz vodnega vira Bistrica opušča prodajo vode Hrvaški, sproščajo dodatne kapacitete za potrebe Obali. Iz obeh virov bi namreč dobili 290 l/s za Obalo. To pa je količina, ki skupaj s količino iz lastnega vodnega vira po trenutnih predvidevanjih Obali zadostuje za naslednjih 30 let. Poleg tega sta že zgrajeni čistilni napravi tako za vodni vir Klariči (Brestovica) kot za vodni vir Bistrica, ki sedaj nista v celoti izkoriščeni.

Župani so ZA

V začetku februarja je Ministrstvo za okolje in prostor ter 9. obalno-kraških občin v Sežani podpisalo Pogodbo o pripravi, izvedbi in obratovanju sistema oskrbe s pitno vodo Obale in Krasa. Istega dne so se tudi dogovorili o deležih financiranja vodnih virov in transportnih cevovodov med obalno-kraškimi občinami. Občine podpisnice navedenih aktov so: Občina Hrpelje-Kozina, Občina Sežana, Občina Miren-Kostanjevica, Občina Ilirska Bistrica, Občina Komen, Občina Divača, Mestna občina Koper, Občina Izola in Občina Piran.

Na podlagi obeh aktov je nato Ministrstvo za okolje in prostor postalo financer priprave transportnih vodov in vodnih virov v višini upravičenih stroškov priprave investicije.

Osnovni cilj projekta je zagotovitev zanesljive oskrbe prebivalcev celotnega območja (trajnost oskrbe, ustreznost vodne količine, rezervni vodni viri) s kakovostno in varno pitno vodo na strokovno učinkovit način, pri čemer bo obalnim občinam zagotovljena dodatna količina 200 l vode/s, kar pomeni skupno 300 l vode/s.

Kot prvi dokument v sklopu obsežne investicijske dokumentacije je Dokument identifikacije investicijskega projekta, ki opredeljuje več variantnih rešitev oskrbe s pitno vodo. **Predlagana rešitev o določitvi vodnega vira Klariči in Bistrica ter istočasni povezavi 3. vodnih sistemov ima vrsto prednosti, saj zagotavlja trajnostno in varno oskrbo s pitno vodo tudi v hidrološko neugodnih pogojih** (v poletnem času).

V okviru tega projekta bo potrebna novogradnja ali rekonstrukcija transportnih cevovodov in objektov na transportnih cevovodih, novogradnja ali rekonstrukcija primarnih in sekundarnih cevovodov in objektov na tej infrastrukturi, dograditev objektov za zajem in pripravo pitne vode.

Po do sedaj izdelanih tehnoloških rešitvah znašajo ocenjeni investicijski stroški po tekočih cenah **40.536.909,00** (brez DDV, ki je povračljiv), dokument pa tudi opredeljuje med občinami dogovorjeno delitev stroškov. Na podlagi dosedanje prakse pri podobnih projektih je torej pričakovati, da bo znašal delež nepovratnih sredstev iz Kohezijskega sklada približno 70 % upravičenih stroškov investicije, preostali delež v višini približno 30 % pa je v breme občine. Na tej podlagi znaša vrednost vlaganj, ki jo bo morala v letih 2011 – 2015 pokriti Občina Izola **750.007,00 EUR**. Od tega bo morala Občina Izola letos plačati 7.214,00 EUR, naslednje leto 7.409,00 EUR, v letu 2013 257.453,00 EUR, v letu 2014 367.204,00 EUR in leta 2015 še 110.728,00 EUR.

Odbori izolskega občinskega sveta so projekt podprli brez večjih pripomb, kar celo malo preseneča, saj je bilo še do nedavnega slišati, da se obalni strokovnjaki zelo zavzemajo za gradnjo akumulacije Padež, ki je zdaj dokončno potisnjena na stran. Glede na to, da gre za strateško, dolgoročno odločitev kar malo preseneča, da o projektu ni bilo kakšne širše razprave.

POBUDA

Naše vode bo premalo

Ob sprejemanju projekta za trajnostno oskrbo obale s pitno vodo bo svetnik Izolanov, **Slavko Samotorčan**, posebej predstavil tudi pobudo, ki jo je v imenu Društva Izolani pripravil prof. dr. **Timi Ečimovič**, ugleden klimatolog in velik poznavalec energetskih virov pri nas in v svetu nasploh.

Iniciativa za zagotavljanje trajnostne preskrbe s kvalitetno vodo za prebivalstvo Slovenske Istre

Zadeva, ki je obravnavamo tukaj, ima velik pomen za prebivalstvo. V sodelovanju z EU se ureja sistem preskrbe z vodo. Pri tem je na področju zagotavljanja vira vode nekoliko slabša situacija. Namreč, današnji strokovnjaki premalo upoštevajo posledice delovanja sistema klimatskih sprememb na naše okolje od lokalnega, državnega in širše do svetovnega okolja ali biosfere.

Prvo ugotavljamo, da bo atmosferske vode na področju RS vedno manj, stanje ne bo tako, kot je bilo, ampak vedno slabše. Možne so spremembe v smislu izgub virov zaradi bolj suhega lokalnega podnebja.

Zato predlagamo, da se izdela idejna osnova za zagotavljanje vode za Slovensko Istro iz širšega zaledja Idrije. Predlagamo, da se naredijo strokovne osnove za zapiranje kanjona Idrije nad Idrijo. Na ta način bi bilo mogoče zagotoviti trajnostni vir vode na podlagi gravitacijskega transporta. Ideja je bila v preteklosti že večkrat obravnavana z različnimi interesi. Danes ponovno odpiramo to možnost zaradi spreminjajočih kvalitet naravnega okolja.

Iz analize narave RS in stanja z vodopreskrbo sklepamo, da za prihodnost Slovenske Istre in preskrbe njenega prebivalstva z vodo z zagotavljanjem možnosti preskrbe z garvitacijsko vodo iz območja Idrije, ta rešitev predstavlja dobro in realno rešitev.

Zato predlagamo, da se pristopi k uresničevanju iniciative za trajno preskrbo prebivalcev Slovenske Istre z gravitacijsko vodo iz območja Idrije.

Predlog je pripravil prof. dr. Timi Ečimovič po posvetu s člani društva »Izolani«

Timi Ečimovič

Izolska parkirna odisejeda

Parkirat ja, parkirat ne, parkirat kje. O parkiranju govorimo že nekaj mesecev, takorekoč od začetka turistične sezone, ko se je nova občinska uprava z županom Igorjem Kolencem na čelu odločila, da bo sistem parkiranja v Izoli prenovila. In do prenove je tudi prišlo. Tako zapuščena parkirišča, kot imamo zdaj, še nismo imeli.

S prvim julijem bomo Izolani ponovno kupili mesečne abonmaje za parkiranje. In kot je to v navadi v zadnjih mesecih, marsikdo ne ve, kje lahko parkira in za koliko. Nič čudnega, saj je spreminjanje parkirnega režima zdaj že skoraj na dnevnem redu.

Pred časom je župan Igor Kolec sprejel odlok o podražitvi mesečne parkirnine na Lonki iz osem na petdeset eurov, kar so mnogi Izolani opazili šele ob sklenitvi, oziroma ob poskusu sklenitve mesečnega abonmaja za junij. V istem odloku je bilo tudi predvideno, da parkirišče ob 2. oktobru ne bo več brezplačno, kot tudi ne tisto ob Marini. Ti dve parkirišči bi morali biti namenjeni Izolanom za deset eurov na mesec, ostali pa bi lahko v Izoli parkirali za dva eura na dan, torej ponovno petdeset eurov na delovni mesec. Ta del odloka ni prišel v veljavo slab mesec dni, saj na 2. oktobru še niso bili postavljeni parkomati. Ko pa so v ponedeljek avtomatski parkirišniki vendarle začeli delovati, je mnoge to presenetilo in že naslednji dan sta bila 2. oktober, in parkirišče ob Marini takorekoč prazna, Izolani in tisti, ki v Izoli imajo svojo dejavnost pa so raje svoje jeklene konjičke parkirali na brezplačnem delu 2. oktobra in sosednjem makadamu, ter še kje. Kje točno, ne vemo, saj vendarle ni mogoče sprazniti tri največja mestna parkirišča kar tako. A ravno to se je zgodilo.

Sicer pa je po prvem odloku o parkiranju, ki je dvignil toliko prahu, prišel še drugi, ki je cene mesečnih abonmajev nekoliko omilil. Mesečni abonma za stanovalce mestnega jedra je zdaj 20 eurov za parkirišče na Lonki, abonma pa velja tudi za vsa ostala plačljiva parkirišča po mestu, medtem ko je za vse Izolane mesečni abonma za plačljiva parkirišča Pošta, Ladjedelnica, Marina, Tomažičeva, Zdravstveni 10 eurov. Na teh parkiriščih je mesečni abonma za ne-Izolane zdaj 20 eurov.

Parkirišče ob 2. oktobru. Poleti je navadno pokalo po šivih, zdaj pa bi lahko parkirali tudi nekaj "trol" in še vedno bi našli dovolj mesta za en "kalčet".

Odbor za gospodarstvo je bil proti

Zanimivo je, da so pri Odboru za gospodarstvo in finance, katerega predsednik je podžupan **Branko Simonovič**, poskusili prepričati, da bi v veljavo prišel drugi, cenejši odlok.

Na korespondenčni seji Odbora za gospodarstvo in finance je večina članov glasovala proti sprejetju drugega odloka, a njihovo mnenje ni bilo upoštevano zaradi proceduralne napake, saj niso glasovali za sprejetje dnevnega reda.

Ob ogledu njihove korespondence pa je očitno, da so bili proti tako visokim cenam za parkiranje v dobro Izolanom, očitno pa so pozabili, da so samo pred dvema mesecema isti člani veliko dražji prvi odlok brez pripomb sprejeli. Občutek je, da je ob tem zadnjem glasovanju šlo bolj za razkazovanje politične moči, kot pa za dobrobit Izolanov, sicer bi glas dvignili ob predstavitvi prvega odloka.

A tudi to "znižanje" cen parkiranja očitno ni dovolj, da bi Izolani na veliko kupili abonmaje. Morda je za to krivo tudi obdobje, saj kupiti mesečni abonma ob koncu meseca ni ravno najbolj racionalna poteza, tako da bo slika nekoliko bolj jasna šele naslednji teden, a dejstvo je, da so ob postavitvi parkomatov na vseh na novo plačljivih parkiriščih, ta skoraj povsem zapuščena.

Kam je šla vsa pločevina?

Zanima nas seveda kam so Izolani parkirali svoje avtomobile, saj na prvi pogled nikakor ne deluje, da bi v mestu imeli kakršenkoli parkirni problem, a s preteklih let dobro vemo, da ni tako.

Verjetno so domačini uporabili vso svojo iznajdljivost in avtomobile pustili v raznih "luknjah" po Livadah in ostalih zaenkrat še neplačljivih oazah, a to ni nikakršna rešitev. Zavedati se moramo, da Izola ni mesto petičnežev in mnogi se borijo iz meseca v mesec in čeprav je župan večkrat povedal, da je tako poceni

Parkirišče za Pošto je pregovorno "nabito" polno.

parkiranje v Izoli pravzaprav luksuz, bi mu lahko mnogi odvrnili, da je zastoj parkiranje v obdobju gospodarske krize v mestu, kot je Izola, ki ga je ta kriza še posebej prizadela, to predvsem nuja. Nuja pa ne more biti luksuz, nikakor. Ob tem je prav omeniti, da je občinska uprava več kot očitno naredila "proceduralno" napako, ko je ponudila domačinom zastoj parkiranja na Velikem trgu, nato pa dostop do trga omogočila še ostalim, ki zdaj lahko, če seveda dobijo mesto, svoje avtomobile za več ur pustijo kar v strogem centru in to povsem brezplačno, medtem ko domačini, ob prihodu domov po službi, jezno iščejo parkirni prostor po ostalih parkiriščih.

Bralce Mandrača pa moramo opozoriti, da s 1. julijem pride v veljavo tudi novi prometni zakon, ki ob vseh dramatičnih povišanjih bolj spektakularnih kazni, skriva marsikatero manj očitno past. Med temi je tudi globa za napačno parkiranje, ki bo od petka dalje znašala nič kaj prijaznih 200 eurov, v primerjavi z dosedanjimi 40 euri. V tem primeru je govora o parkiranju, ki ni določeno v občinskem odloku, torej tam, kjer cestišče krasi znak za prepovedano parkiranje. Če seštejemo vse te eure, o katerih govorimo pri parkiranju, bo lahko prišli do zaključka, da bo odslej ceneje avtomobil voziti naokoli, kot pa ga ustaviti. **AM**

Iz občinske Inšpekcijske službe so nas obvestili, da bo prodaja abonmajev potekala na Lonki tudi za obdobje Eurofesta, in sicer od 8.00 do 16.00.

Parkirišče »Lonka«:

1.) Od 6:30 do 23:00	
- do 60 minut	brezplačno
- vsaka nadaljnja ura parkiranja	2,00 eur
- mesečni abonma SMJ	20,00 eur
- mesečni abonma - ostali 5., 6., 7., 8., 9. mesec	50,00 eur
- mesečni abonma - ostali 10., 11., 12., 1., 2., 3., 4.	35,00 eur
- letni abonma ob enkratnem plačilu	396,00 eur
- letni abonma	495,00 eur
- dnevno parkiranje max.	16,00 eur
- magnetna kartica (izgubljena ali uničena).	8,00 eur
- Vsi, ki imajo abonmaje za parkirišče »Lonka« lahko parkirajo na vseh ostalih plačljivih parkiriščih.

Vsa ostala plačljiva parkirišča (Pošta, Ladjedelnica, Marina, Tomažičeva, Zdravstveni dom)

- mesečni abonma SMJ in Izolani	10,00 eur
- mesečni abonma - ostali	20,00 eur

Verjetno najslabše izkoriščeno parkirišče v Srednji Evropi: plačljivo parkirišče ob San Simonu. Nekateri bodo pripomnili, da je poleti kar polno a ta fotografija ni istega mnenja.

Osamosvojitveni dnevi v Kortah

Nada Morato stvari ne prepušča pozabi in tudi tiste junijske dni leta 1991 je v svoj dnevnik zapisovala vse kar je videla, slišala in doživela. Brez njenih zapisov bi nekatere stvari verjetno pozabili.

Iz mojega Dnevnika

23. junij 1991

je bil v Stični tabor slovenske pesmi. Iz Kort smo se odpeljali kar z avtobusom normalne velikosti. V njem se nas je peljalo manj kot deset z eno žensko zraven. Na taboru je bila prisotna velika skupina Slovencev, ki so po vojni emigrirali v Avstralijo. Prišli so v domovino, da počastijo osamosvojitve (in so ob tej priliki gostovali tudi na Slovenskem kongresu v Ljubljani). Med njimi je bila tudi Ivanka Škofova, izolska učiteljica, ki v Avstraliji vodi Kulturno društvo Triglav. Ivanka je tudi pesnica. Ob tej priliki je obiskala Izolo, Koper, Tolmin.

Tabor pevskih zborov je bil naravnost na temo Osamosvojitve. Vzdušje je bilo zelo napeto. Vračajoč smo se hoteli ustaviti v Hruševju, a gostilna je bila zaprta, ob poti pa vse mrko in prazno ...

25. junij 1991

Nocoj so poslanci v slovenski skupščini slovesno razglasili samostojnost republike Slovenije. Naš poslanec Janez in drugi poslanci s Koprškega niso mogli do Ljubljane, saj so se od Reke preko Kozine proti meji Italije pomikali jugoslovanski tanki. Poslance so nameravali spraviti v parlament preko Italije in Vršiča, a ker je bilo dovolj poslancev za izglasovanje neodvisnosti, so ta načrt opustili in ostali v Kopru, kjer jih je policija zbrala, da jih odpelje. Pred slovenskim parlamentom so na proslavi ob razglasitvi samostojnosti in suverenosti ponosno dvignili novo slovensko zastavo in predsednik Kučan je rekel: »Danes so dovoljene sanje, jutri je nov dan.«

26. junij 1991

Ob petih zjutraj so našega Lojzeta klicali v rezervo. Okupacija Slovenije. V naši šoli so se namestili teritorialci. Mimo naše hiše pa drvi proti Medošem in navzdol na Dragonijo avtomobili, kjer je na meji minirana barikada. Na vseh križiščih, čeprav tu na hribu niso ne vem kako važna, so postavljene barikade iz vozil. Na Šaredu celo »hruška« za gradbeno malto.

28. junij

Nad Čedljami letita dva jugoslovanska »miga«. Joj! Jugoslovanska armada je navalila na Slovenijo. Mrtvi in ranjeni.

30. junij

Okoli devete ure je bil v Sloveniji letalski alarm. Spremlja nas velik strah. Otroke smo spravili v njihovo sobo, saj se nam zdi najbolj varna pred mitraljerjenjem ali kasetnimi bombami, ki so jih na Dolenjskem odmetavala letala. Kadar zaslišimo letala, bežimo v klet, kamor smo spravili nekaj pogrinjal. Z nami je tudi teta Rožina s Francije. Kam naj dam svoje zapiske, da bodo varni? Če se bo kolona tankov od Buj premaknila proti nam, bo šla mimo nas. Kar nič na varnem nismo nad letališčem in mejo.

Kortežansko-izolska ekipa teritorialcev se zadržuje med Debelim rtičem in Dekani. Šli so jih obiskat. Civilna zaščita je v pripravljenosti. Minister Kacin nas prav zanesenjaško sproti obvešča o situaciji. Naše edino delo je, sedeti pred televizijo in spremljati, kaj se dogaja.

Na Dragoniji je odjeknila eksplozija in nekoga ubila.

2. julij

Rešilec je s Kostance odpeljal slikarko Bebo na zdravljenje, saj ni čudno, saj živi blizu komande teritorialcev.

3. julij

Jelka in Bojana sta odpeljali otroke na italijansko stran k sorodnikom v Padriče in Gropado. Lojze se še ni oglasil doma, da bi se vsaj umil. Veliko moških pa je doma ...

4. julij

V vojaškem vrhu Jugoslavije so razdeljeni med jastrebe, ki jim načeljuje vodja vojaške obveščevalne službe general Adžič, ki je zagrizen in strasten boljševek, in zmerne, ki jim načeljuje vojni minister Kadjevič - ameriške šole mož in ohranjevalec Titove Jugoslavije. Adžič je nocoj izrekel Sloveniji trd in mrzel ultimatum. Kaj bo? Na sedežu Krajevne skupnosti visi nova slovenska zastava s triglavskim grbom in tremi celjskimi zvezdicami.

7. julij, nedelja

V cerkvi molijo in pojejo za mir. Prav presunljivo: »Marija, vse ljudstvo ječi, Marija, pomagaj nam ti!« Tako kot v daljnem letu 1944!

Boje v Sloveniji so ustavili. Armada se bo umaknila. Na Brionih so ob pomoči evropske diplomacije sklenili, da se izvedba samostojnosti preloži za tri mesece.

Nada Morato

Ob 20 letnici osamosvojitve

Še pomnite tovariši?

Medtem ko se levi in desni politični veljaki, ki vsa ta leta vodijo državo, gostijo na mega prireditvah, proslavah in obletnicah, se trkajo po prsih, si prisvajajo zasluge za osamosvojitve "naše Slovenije" in tudi za gostije brezbržno trošijo davkoplačevalski denar, se veterani "bojevniki" 91 po enotah interno sestajamo in skromno, z lastnimi sredstvi, nazdravljamo našemu takratnemu ponosu, za katerega se omenjeni veljaki niti ne zmenijo.

Moramo jim povedati, da je naš takratni ponos zelo okrnjen.

Bivša enota P.D.D. Izola

zanjo: Vinko Jerman

Tako, kakor so se ob prazniku Dneva državnosti in 20. obletnici slovenske samostojnosti vrstile številne proslave po naših slovenskih krajih, so ta praznik obeležili tudi Slovenci in rojaki, ki živijo izven naših meja.

Tako je bilo tudi na Hrvaškem, ki obeležuje tudi svoj praznik 25. junija in je proslavo organiziralo slovensko kulturno društvo LIPA iz Dubrovnika. V SKD Lipa je včlanjenih veliko Slovencev, ki živijo v Dubrovniku in letos obeležujejo 10. obletnico svojega delovanja. Svoj prostor imajo v Evropskem domu kulture, kjer je v bližini potekala tudi proslava. Tokrat so organizirali skupno proslavo in k sodelovanju so kot gostjo iz Slovenije povabili Marjetko Popovski, pevko slovenskih ljudskih pesmi. Predsednica društva, Barbara Njirič je v imenu vseh pozdravila navzoče poslušalce in obiskovalce. Sledilo je branje hrvaške in slovenske poezije, vmes pa so se prepletale tako hrvaške pesmi, ki so jih prepevali člani dalmatinske klope Atlant iz Dubrovnika in slovenske ljudske pesmi, ki jih je s kitaro prepevala Marjetka iz Izole. Ob koncu proslave so ji člani društva Lipa podarili knjigo o Dubrovniku in se ji zahvalili, da je vabilo sprejela, prišla v Dubrovnik in prinesla slovensko pesem. Marjetka pa jim je poklonila grafiko Izole, ki jo je izdelal izolski umetnik Marjan Motoh in knjigo 13 izolskih pesnic, Bilke v burji. Tajnica društva, Majda Sekula, ki je Marjetko sprejela v Dubrovniku, pa se je od nje poslovila še s pozdravi, ki jih je poslala vsem v Izolo.

42. tabor Slovenskih pevskih zborov v Šentvidu pri Stični

Pozdravljen praznični dan! To je letošnji nagovor pevcev s tega veličastnega mesta v čast dvajsetletnice samostojne Slovenije, je bil nagovor predsednika upravnega odbora Tabora, g. Jerneja Lampreta.

In res je bil veličasten čeprav deževen dan. Čez 3000 pevk in pevcev je stalo in pelo na tem veličastnem odru. Letošnji posebnosti sta bili: Kantata "Pozdravljen praznični dan" na besedilo Kajetana Koviča in glasbo Radovana Gobca in nastop Slovenskega okteta, ki je zapel novo nastalo pesem iz pod peresa Toneta Krkoviča in na glasbo Tomaža Habeta MATI=domovina. In tudi dekleta ženskega pevskega zbora "Sinji Galeb" DU-Izola z zborovodkinjo ga. Lidjo Kotnik smo bile tam. Pele in veselile smo se z to prečudovito množico pevk in pevcev in ne samo iz Slovenije, ampak tudi iz bivše Jugoslavije, Avstrije, Madžarske in Italije.

Bile smo tam edine iz cele obale in ponosne smo na to. Nismo bile same.

Z nami sta bila tudi zvesta spremljevalca pevskega zbora PZDU-JP g. Marjan Pavlič in tajnik PZDU-JP g. Karol Pavlin.

Zlata Radikon

Upor prihaja v Arrigoni, s pesmijo

Pesem in upor sta od vedno neločljiva, in čeprav trenutno nismo v vojni nevarnosti, nikakor ne smemo pozabiti na upor in na njegova načela. Tudi o tem bo govora v soboto v letnem kinu Arrigoni, ob predstavitvi dokumentarca *Pesem upora*, ki ga bodo še posebej obogatila dekleta ženskega pevskega zbora Kombinac.

Art Kino Odeon vabi na večer udarniške rime in upanja, kjer pesem nosi sporočilo solidarnosti in srčnosti ter pričevanja človeške vere v lepši svet. Predstavili bodo dokumentarni film *Pesem upora*, portret tistih, ki lahko s pesmijo povedo veliko. To so Partizanski pevski zbor iz Ljubljane, Tržaški partizanski pevski zbor Pinko Tomažič in Garažni ženski pevski zbor Kombinac. Skupaj s številnimi drugimi.

Režiser filma, **Andraž Pöschl** bo z povedal zgodbo o nastanku filma, z njim pa se bo pogovarjal novinar **Mitja Tretjak**. Večer se bo zaključil z nastopom zdaj že več kot prepoznavnega **ženskega pevskega zbora Kombinac**, ki je na noge dvignil občinstvo širom Slovenije. Prireditev se bo zgodila v Arrigoni v soboto, 2. julija ob 21. uri. Vstop prost pa je prost.

Dokumentarni film *Pesem upora* je nastal ob 65-letnici Partizanskega pevskega zbora ter 100-letnici rojstva dirigenta **Radovana Gobca**. Režiser **Andraž Pöschl** je s snemalcem **Alešem Živcem** stopil na pot iskanja odmevov partizanske pesmi upora. Po nekaj letih pozabe jo danes lahko slišimo na koncertih, veselicah, v športnih dvorinah ... Zdi se, da je ljudje ne želijo pozabiti. Da jo pojejo takrat, ko jim je težko. Udarniške rime in ritmi ohranjajo upanje in prenašajo sporočila o pomenu za mnoge temeljnih človeških vrednot, ki, kot se večkrat zdi, nezadržno izginjajo v bledenju socialnega okolja. Imeti pred biti, jaz in moje pred vsem ostalim, domovina kot poli-

gon za jumbo-plakate in slepo sledenje potrošništvu, brezskrbnost, celo sovraštvo do drugih. Kdo želi vsaj s pesmijo slikati boljši svet? Zakaj še vedno pojejo in zakaj potrebujemo njihovo pesem? Na katere skrajnosti nas opozarjajo? Oni so **Partizanski pevski zbor iz Ljubljane, Tržaški partizanski pevski zbor Pinko Tomažič in Garažni ženski pevski zbor Kombinac**. Skupaj s številnimi drugimi. Filmska ekipa je vse tri zbere snemala tam, kjer vadijo in nastopajo. Tako je nastal tudi zanimiv prikaz 'ujetosti' oziroma 'vklopljenosti' partizanske pesmi v sodobno mestno okolje, ki mu namesto tabornih ognjev, na pol porušeni hiši in gozda vladajo palače kapitala, nakupovalni centri in megaplakati."

Kombinatke so odraz časa

Ženski pevski zbor Kombinac združuje pevke iz vse Slovenije, vseh starosti in poklicev. Njihov repertoar vključuje pesmi revolucije in upora različnih narodov

in jih prepevajo v izvirnih jezikih. Čeprav lahko nabor pesmi deluje nostalgčno, pa si **Kombinatke** prizadevajo predvsem za znosnejši in lepši vsakdan z ohranjanjem pozitivnih vrednot.

"Naš credo? Z rdečo kredo pisati izročilo upora. Ne na stene, na ušesne membrane. Z glasom ohranjati spomin na glasbeno in

glasno tradicijo pokončne hrbtnične držbe, ki ne podlega družbeni skoliozi. Združene smo v pesmi in prepričanju, da je upor ena osnovnih človekovih pravic. Verjamemo, da kritična misel lahko vsakomur leži v upornem duhu. Naš čas golta človeško dušo, na oltar postavlja uspeh, tekmovalnost in videz. Ni mu mar za človekove pravice, čeprav si jih za alibi marsikdaj sposodi. Stare smo od 20 do 50 let in že vemo, da sveta ni mogoče spremeniti, globoko pa verjamemo, da ga z domala že pozabljenimi vrednotami, kot so solidarnost, srčnost, socialna pravičnost, tovarištvo in pogum, lahko naredimo znosnejšega in lepšega.

Nismo bile v hosti, nikoli nismo bile lačne, nikdar nam ni bilo treba niti pomisliti, da bi svoja življenja polagale na žrtvenik ideologij in odkar pomnimo, lahko govorimo v svojem jeziku. Iz spoštovanja do vseh, ki so dvignili glas in dali življenja, obujamo pesmi, ki so hrabrile duha v revolucijah in uporih širom sveta in jih prepevamo v izvirnih jezikih. Te pesmi za nas niso le uglasbene besede, marveč dragocena in pretresljiva pričevanja človekove vere v lepši svet. Za vse ljudi."

Petra Božič

Izolski mojstri žara na delu

Letos bo v Kamniku potekalo že 9. tekmovanje za naziv Žar mojster 2011, posebnost tekmovanja pa je, da bodo letos prvič gorenjske "mojstre" (ja, smo nekoliko lokal patriotski) izzvali izolski.

Tekmovanje Žar mojster je že tradicionalna Kamniška prireditev, na kateri med seboj tekmujejo amaterski in profesionalni mojstri v peki na žaru, "športni disciplini", za katero vsak moški je prepričan, da je največji mojster, kar jih je.

Letos bo imela kamniška prireditev tudi izolski pridih. V soboto bo namreč na Trgu padlih potekal kvalifikacijski dvoboj štirih izolskih "žarovodij". **Igor Božič**, predstavnik gostincev v obrtni zbornici je povedal, da bodo letos nastopili mojstri žara iz gostilne Ribič, gostilne Bariera, okrepčevalnice Doro in gostilne Korte. *"Ker ga za prvo leto bodo nastopili le štirje mojstri žara. Ti bodo svoje mojstrovine z žarom pokazali samem parku na Trgu padlih, da bo tekmovanje korektno, pa bodo mojstri pekli na enakih žarih, ki jih je priskrbel organizator iz Kamnika in so prilagojeni za tekmovanje, pekli pa bodo na meso, ki ga bodo priskrbele Kamniške mesnine."*

Prireditev se bo neuradno pričela ob 18.00, ko bodo mojstri za "ogrevanje" začeli s pripravo

mesa, uradno pa bo potekala od 20.00 ure do 21.00 ure. Pečeno meso bo nato ocenila sedemčlanska žirija, katere predsednik je pobudnik kamniške prireditve in predsednik sekcije Kuharjev in slaščičarjev Slovenije **Tomaž Vozelj**, člani pa so še državna poslanka **Breda Pečan**, podžupan **Branko Simonovič**, predsednica KS Staro mesto **Karmen Bučar**, pionir izolskega žara **Franko Božič**, kuhar **Franko Kenda** in predstavnik sanitarnega inšpektorata **Aleksander Jevnikar**. Neuradno pa bodo žiranti takorekoč vsi radovedneži, ki bi radi okusili slastne čevapčiče, kareje, vratove in rebra, saj se bo odlično meso na žaru prodajalo po zelo populističnih cenah, priskrbljeno pa bo tudi za pijačo in menda tudi glasbo, pa čeprav na bolj samoiniciativen način. Kot rečeno, bosta nato eden ali dva izolska mojstra odpotovala na tekmovanje v Kamnik, kjer se bosta naslednjo soboto pomerila z gorenjskimi mojstri žara in verjamemo, da jim bodo pokazali vruga. Ko bi le tekmovali v sardelah na žaru, a to bi bilo menda prelahko za naše.

AM

Zvezdice taborile na Dragonji

"Zvezdice" iz Društva prijateljev mladine Izola so taborile na Dragonji od petka od nedelje. Poleg tega, da so se sprehajali in kurili taborni ogenj, so tudi plaval v tolmunu, čofotali po reki, se naučili postaviti šotor, prvič spali v spalni vreči in še marsikaj. Za gostolubje se moramo ponovno zahvaliti kmečkemu turizmu Deluk, ki nam že sedmo leto v uporabo odstopi svoj travnik. Tabor bodo ponovili poleti, najverjetneje avgusta in trajal bo sedem dni.

Vasilij gre na veliko in hitro

ROKOMET

Rokometaši uradno v 1. A ligi

Tekmovanje v 1. A DRL bo v prihodnji sezoni izvajala Rokometna zveza Slovenije (RZS) in ne Zveza rokometnih prvoligašev Slovenije (ZROPS). Šest klubov je namreč izstopilo iz ZROPS-a (Izola ni soglašala s predlogom, da bi liga štela 13 klubov) in pozvalo RZS k organizaciji prvoligaškega tekmovanja v moški ligi. Ta je poziv sprejela in že razpisala tekmovanje v 1. A DRL za sezono 2011/12.

Pravico nastopa med slovensko elito v moški konkurenci je imelo dvanajst klubov: RK Cimos Koper, RK Gorenje Velenje, RK Celje Pivovarna Laško, RD Loka, RK Maribor Branik, RK Trimo Trebnje, RD Ribnica Riko hiše, MRK Krka, RK Jeruzalem Ormož, RD Šmartno Herz Factor banka, RK Krško in RD Izola Istrabenz plini Izola.

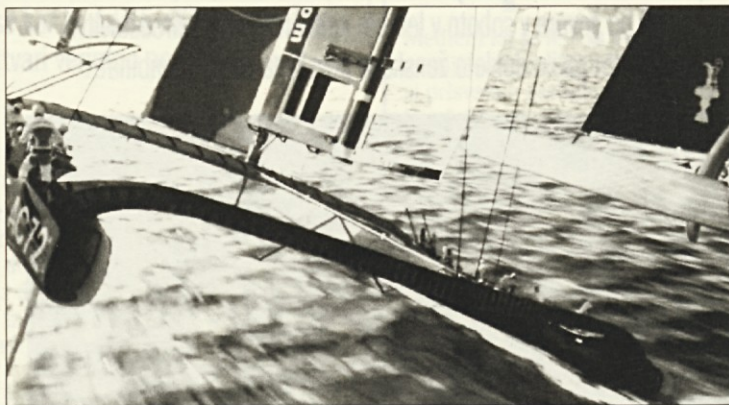
Naši fantje so pravočasno oddali prijavo za nastopanje med elitno moško rokometno družino, prav tako pa tudi vsi zgoraj navedeni klubi, ki so imeli pravico do nastopa. Tako zdaj lahko končno le zapišemo, da je Izola novi član 1. A DRL. O tem, kako se v klubu pripravljajo na ta izziv, pa v prihodnjih številkah Mandrača.

19. Eurofest je tu

V soboto se v Izoli začne letošnji evropski rokometni festival. Tokratni bo potekal pod pokroviteljstvom predsednika Slovenije dr. Danila Türka, posvečen pa bo preminulemu dolgoletnemu članu organizacijskega odbora Tonetu Breclju. Turnir bo trajal od sobote, 2. julija do četrтка, 7. julija. Slovesna otvoritev Eurofesta bo v nedeljo, 3. julija ob 21. uri. Letos je svojo udeležbo na uvodni slovesnosti napovedalo kar precej častnih gostov.

Sicer se tudi ta prireditev sooča s posledicami gospodarske krize, ki so se odrazile v manjšem številu prijavljenih ekip. Tokrat bo sodelovalo 130 moštev, prihajajo pa iz dvanajstih držav. Kljub temu na Obalo že prihaja dobrih dva tisoč mladih, ki bodo v Izolo in Koper znova vnesli mešanico različnih svetovnih jezikov. Večina je stalnih udeležencev, med novinci pa gre omeniti več ekip s portugalskega otoka Madeira, s Srednjega Vzhoda pa prihaja kadetska reprezentanca Katara. Na Eurofestu bodo v moški in ženski konkurenci tekmovali v sedmih starostnih kategorijah. V sodelovanju z Rokometno zvezo Slovenije bosta nastopili tudi moška in ženska selekcija letnika 1996.

Letošnji festival športa in mladosti se bo začel s sobotno tekmo med mladinsko reprezentanco Slovenije in ekipo Primorske zvezde z znanimi imeni ženskega rokometista.

JADRANJE

SP za potovalne jadrnice na Cresu

Minuli konec tedna je na hrvaškem otoku Cres potekalo svetovno prvenstvo v razredu ORC International, kjer je v konkurenci sto devetnajstih jadrnic nastopilo tudi šest slovenskih posadk. Tokratno svetovno prvenstvo v razredu ORC je zagotovo najbolj množično med vsemi prvenstvi, ki jih Mednarodna jadrna zveza (ISAF) priznava za potovalno-tekmovalne barke. Udeležilo se ga je namreč več kot tisoč jadrancev iz petnajstih držav, med prijavljenimi pa je bilo največ posadk z italijansko zastavo.

Prvi dan svetovnega prvenstva je bil v znamenju merjenj, pregledov jadrnic in jader ter tehtanj članov posadke. Na osnovi merjenj so bile jadrnice razdeljene v dva razreda, razred A in razred B. Poleg regatnih polj v obliki palice so se sredi tedna tekmovalci pomerili tudi v navigacijski regati dolžine 120 morskih milj. V razredu A je najboljšo uvrstitev med slovenskimi posadkami dosegla jadrnica **Scorpio**, ki jo je vodil **Mauricio Benčič** (JK Izola), v razredu B je zmago odnesel Alberto Rossi z jadrnico **Enfant Terrible**. V razredu B je z jadrnico **Low Noise** zmagal Duccio Colombi.

Blaž Maljevac, JK Pocodebon

Balinanje

Balinarski klub Korte, ki tekmuje v državni ligi z dečki in mladinci bo v naslednji sezoni 2011/2012 tekmoval tudi z člansko ekipo. V ligi OBZ Slovenska Istra je ekipa iz kort povsem nadigrala nasprotnike, ter v dodatnih kvalifikacijah premagala BK Zabiče in BK Obrov. Klub se je po enoletni odsotnosti ponovno vrnil v 2. državno ligo - zahod. **Miran Kleva**

Vasko na America's cup?

Za vsakega jadralca, kot tudi za skoraj vsakega športnika, je največji dosežek Olimpijska kolajna. A tako, kot ima največji medijski odziv pri nogometu Svetovno prvenstvo, ga ima pri jadrnanju **America's cup**, najstarejša aktivna športna prireditev, ki se je začela leta 1851, čez dve leti, 2013, pa bo potekala 34-let. Kaj torej, olimpijada ali **America's cup**? **Vasilij Žbogar** menda nima dvoma: oboje!

- Kako sploh si prišel do možnosti za nastop na **America's cup-u**?

- Pred enim letom mi je to možnost omenil italijanski jadralca Luca Devoti, a na njegove besede nisem bil preveč pozoren. Nato sva se pred dvema mesecema ponovno dobila in ponovno je bilo veliko besed, o pokroviteljih, pa o tem, da bi lahko bil krmar in priznati moram, da ga nisem jemal resno. Nato pa me je pred desetiimi dnevi ponovno poklical, češ, zadeva je zelo resno zastavljena in, da me že čakajo v Valenciji za predstavitev ekipe. Na tiskovni predstavitvi so nato predstavili vsakega člana ekipe posebej, skoraj izključno smo sami tekmovalci v klasi Finn in nato še mene kot krmarja. Ekipa se imenuje **Green Comm Challenge** in na sami tiskovni konferenci je lastnik ekipe napovedal, da bo v projekt vložil 40 milijonov eurov. Plačal je že štartnino, ki znaša pol milijona dolarjev.

- Torej o resnosti zgodbe ni več dvomiti.

- Mislim, da res ne. Lastnik je že kupil katamaran AC45. Gre za novo barko, ki ga bodo ekipe, ki bodo nastopale na **America's Cup** challengu uporabljale do samega **America's Cup-a**, ko bodo v uporabo prišli večji katamarani AC72.

- Ravno katamarani predstavljajo največjo novost pri tem **America's Cupu**. Menda so najhitrejša plovila na jadra doslej.

- Tako je. Organizatorji tekmovanja si nadejajo, da bi na tekmovalce privabili mlade jadralce, ter naredili regate toliko bolj zanimive za gledalce in medije. Zato so uvedli katamarane, kjer mora posadka veliko več delati, kot na dosedanjih barkah, pa tudi razlike med barkami niso več tako velike. Zdaj gre res za garaško jadrnanje in tekme bodo resnično zanimive do konca. Tudi zaradi tega je lastnik ekipe prišel do ideje, da bi sestavil ekipo "finašev", ki smo fizično zelo dobro pripravljene, a smo tudi hitri, agilni in navajeni na hiter tempo razmišljanja.

- Torej lahko napovemo, da boš nastopil na **America's cupu**?

- Za to pa je še nekoliko prezgodaj. V igri je še veliko dejavnikov. Najprej to, da sploh ne vem,

kako se bom v ta način tekmovalja vklopil. Ne vem, če bom kos tem jadronicam, ki jih nisem nikoli vozil, čeprav je res, da jih skoraj nihče ni. Gre za tehnološko zelo napredna plovila, ki jih poganjajo krila, ne klasična jadra. Priznati moram, da imam še veliko dvomov, nenazadnje pa so v igri še Olimpijske igre leta 2012. Zato sem prosil lastnika, da mi da še nekaj časa, da premislim, preden podpisem pogodbo, ki pa je zelo mamljiva. No, mislim sicer, da take priložnosti ne bi smel izpustiti iz roke, na koncu pa morda ne bom krmar, a bom imel kakšno drugo vlogo na barki. A takšne priložnosti, da me kot Slovenca in Izolana povabijo na America's Cup, pa res ne bi smel izpustiti iz rok.

- Bi priprave na America's Cup lahko vplivale na priprave za Olimpijado?

- Zaenkrat sem povsem osredotočen na Olimpijske igre. Zdaj se pripravljam na Evropsko prvenstvo, nato me čakajo priprave s svetovnim prvakom na Finnu, Angležem Edom Wrightom v San Franciscu, nato še svetovno prvenstvo... Ne, osredotočen sem na Olimpijado in to je tudi moj glavni cilj. Pa ne samo moj, temveč tudi ostalih članov posadke. Res pa je, da bi, v primeru, da sprejmem izziv, morali za naslednjih nekaj let vsi prebivati v Valenciji, kjer bi nato lahko imeli skupne priprave. To pa ne bi bilo slabo.

- Kako pa je Ed Writght, ki je tudi član posadke, sprejel novico, da bi bil ti krmar?

- Po pravici povedano, ne vem. Menda dobro, a ga moram še poklicati, da se prepričam. Konec koncev, je on mišljen kot taktik. Vodja ekipe, Luca Devoti je vso zadevo globoko premislil. Mene je izbral za krmarja, ker sem že dokazal, da v najtežjih trenutkih pridem vedno ven, kot se je pokazalo pri dveh olimpijadah. Ed, ki tudi ni tuj olimpijskim naslovom, je znan kot zelo preračunljiv jadralec, zato naj bi mu bilo mesto taktika pisano na kožo. A vsi v ekipi smo vajeni enosedov, zato bo potrebno še videti, kako se bo vsa zadeva odvila. Eno je jadрати za Olimpijado, drugo pa podpisati pogodbo in naslednjih nekaj let posvetiti samo in izključno enemu tekmovalju.

- Kdaj pa bi se ta nova pustolovščina začela?

- Že zelo kmalu. Barko dobimo proti koncu julija, že četrtega avgusta pa je v Cascaisu prva regata serije America's Cup. Zato sem si zadal, da bo to odlična priložnost, da ugotovim, kako mi to tekmovalje leži, kot tudi to, kako je voziti te barke. Priznam, da me je nekoliko strah, a to je normalno. Morda pa mi ta način tekmovalja sploh ne bo všeč.

- Morda pa ti bo preveč?

- Tudi možno (smeh). Bomo videli po prvi regati. Dejstvo pa je, da bi bilo America's Cup vredno doživeti.

Vse je mogoče na tej strani Soče

Dušan Fabič je umetnik. Odličen slikar, pesnik, avtor izvrstnih aforizmov, izobražen in načitan človek, človek z nevsakdanjo življensko zgodbo in tudi človek, ki v svoji delovni knjižici nima niti enega pečata in podpisa, čeprav je delal celo življenje in dela tudi danes, ko je že prestopil osemdeseta.

Dvorišče za hišo v Smrekarjevi, kjer živi s soprogo, tudi pesnico, Dorino Bržan in sinom, tudi umetnikom, kiparjem, Matjažem, ki mu pravijo kar Fabe, je mala galerija na prostem in tam mi je pokazal svojo novo zbirko slik, ki, skupaj z njim, čakajo na kupca, ki bo vsaj malo in vsaj na kratko popravil zdaj skromen, umetniški, družinski proračun.

- Nas so učili, da ko bomo stari bomo šli v pokoj, da bomo imeli dovolj za mirno življenje, da bomo dvakrat na leto v trgovini dobili obleke za tisti letni čas in zaradi tega in zaradi Krleža in njegove pesmi Ni med cvetjem ni pravice, sem tudi postal komunist. (potem mi odrecitira večji del te obsežne pesmi in doda, da je Krleža ustvaril več komunistov kot Tito.). Ustaši si ga niso upali ubiti, ker je imel takšen vpliv na Hrvate, da so ga imeli vsa štiri leta vojne v hišnem priporu, saj, če bi šel Krleža v partizane bi za njim odšlo še veliko več Hrvatov.

- Ni se zgodilo po pričakovanjih?

- Delal sem 25 let a imam potrdil za dvanajst let kar pomeni, da imam 260 Eurov pokojnine. Delal sem takoj po vojni, nato slikal v Italiji in se končno vrnil nazaj v Slovenijo. V Italiji sem res ustvarjal vrsto let a sem bil tisti umetnik, ki se preživlja z delom, kaj šele, da bi si urejal status ali plačeval pokojninsko dobo.

- Vaša mladost ni bila prav lepa.

- Rodil sem se v Cirkolanah pri Ptuj in ker nismo mogli dokazati, da smo Nemci po rodu so nas pregnali. Najprej na Tezno, potem pa z vlaki v Romunijo, Srbijo in na Hrvaško. Našo familio so pregnali v Slavonko Požego, pri Osijeku, tam sem se povezal s tamkajšnjimi komunisti, vendar smo bili izdani in so ustaši prijeli cel mestni komite partije in nas zaprli v taborišče v Stari Gradiški. Tam sem preživel polni dve leti in pol, od 1943 do konca vojne.

- Kdaj ste prišli v Izolo?

- Mislim, da leta 1952. Takrat še nisem poznal Dorine. Bil sem načelnik za gospodarstvo v Puli in potem so me prepričali naj pridem v Koper. Tako sem najprej bil načelnik za gospodarstvo v Kopru, nato sem postal občinski partijski sekretar v Piranu, potem pa sem odšel v Zagreb,

ker sem se hotel vpisati na likovno akademijo. Ampak, me je akademik Krsto Hegedušič prepričal, da slikam bolje kot marsikateri akademski slikar in da me lahko samo pokvarijo kot slikarja. Ponudil mi je tudi, da bi tam razstavljal ampak jaz sem bil idealist in sem dejal, da socializma ne bom gradil s čopičem v roki in sem pustil vse skupaj.

- Kdaj ste zares začeli slikati?

- Vedno sem slikal. Tudi v partizanski gimnaziji v Zagrebu, ki sem jo obiskoval po koncu vojne. On, tam sem slišal tisto o tem, kako nam bo lepo ko bomo upokojeni v komunizmu (smeh). Takrat še nismo vedeli, da bomo namesto komunizma imeli tajkune. Pa to ni od danes. Spomnim se, kako so v petdesetih letih skoraj vsi piranski načelniki, ki so imeli plačo okoli 30 do 35 tisoč dinarjev, za eno plačo kupili vilo. Jaz sem takrat, kot partijski sekretar, imel najvišjo plačo in ko sem to izvedel sem šel k Kajtimiru in mu povedal, kaj se dogaja ter predlagal, da vse odpustijo. On pa mi je odgovoril v smislu, da če en volk obtoži cel trop, da so vsi volkovi je on edini volk in ga raztrgajo. In tako sem postal volk in sem moral oditi jaz, čeprav sva bila s Kajtimirom res dobra prijatelja. Takrat sem bil tako razočaran, da se ne da povedati.

- Samo slikar ste bili še le v Italiji.

- Takrat so prišli prvi slikarji naivci saj je ta likovna smer zdržala več kot osemdeset let, kar je bistveno dlje kot večina ostalih. Jaz sem bil takrat zraven in takrat so nastala nekatera moja dela ki so dosegla najboljšo ceno, tako da sem s tem denarjem še nekaj časa normalno živel tukaj. Ampak vsega enkrat zmanjka in je zmanjkalo tudi tega denarja.

- Ustvarjalne krize ne poznate?

Kje pa. Nenehno ustvarjam, vendar ne kar tako, samo da nekaj slikam. Veliko razmišljam, preverjam ideje, skiciram in vsaka slika se dogaja najprej v meni. Ne gre tako, kot so rekli prejšnji občinski oblastniki, da se v mojem ateljeju nič ne dogaja in so mi ga vzeli. Niso razumeli, da se dogaja v meni, ne v izlozbi.

- To kar zdaj rišete je drugačno od vaših oljk ali naive.

- Lotil sem se predvsem drugačne tehnike, kombinacije flomastra in olja in tudi vsebinsko sem se ločil od dreves in se posvetil hišam, streham, zidovom, stari Izoli. Recimo slika stavbnega kompleksa nad Ribičem je impresionistična slika in v tem sem dober in tudi hiter. Dolgo sem le razmišljal kako in česa naj se lotim. Oljke sem dokončal. Narisal sem jih v vseh mogočih stanjih in zdaj je dovolj. Res pa je, da sem ravno takrat, ko so mi vzeli atelje v Ljubljanski ulici, največ delal. Risal sem kot nor in bil sem v velikem ustvarjalnem zagonu. Vendar tisti nevedneži tega niso razumeli.

- Razmišljate tudi o obdobju po tem ciklusu?

Že dolgo. Rad bi narisal ciklus slik o tem, kaj se je dogajalo v Guajani, tam v pragozdovih s kavčukovci. Tisto območje so si razdelili Angleži, Francozi in Nizozemci. Angleška vlada je koncesijo za nabiranje kavčuke dala neki firmi kriminalcev, ki so več kot deset tisoč indiosov stlačili v taborišča in jih kot sužnje pošiljali v gozd po kavčuk. Tistega, ki ni izpolnil norme so zvečer prebičali. O tem so sicer pisali angleški časopisi ampak najpomembnejši je bil roman nemško mehiškega pisatelja B. Travna, Upor obešancev, po katerem so Angleži zamenjali koncesionarja. In to bi rad še upodobil, ker me spominja na vse tisto, kar smo preživeli med vojno, kot zaporniki v Stari gradiški.

- Slikate ampak tudi pišete.

Pravzaprav ne pišem veliko na papir kot pišem v glavi. In si tekste tudi zapomnim. Pišem pesmi pa tudi aforizme, posebej zadnje čase, ko je tem kolikor hočete.

- Se spomnite katerega?

Vseh. Recimo tega: Je bilo predvideno, da jemo iste živali že več kot sto milijonov dni, samo, da bi si vi prilastili meso, mi pa glodamo kosti.

Mef

p.s.: Če vas je ta zapis prepričal, da bi kupili katero od slik Dušana Fabiča kar pokličite na tel. 051 215 649.

Bil je čas akcije, happeninga in čas zrelosti

Romildo Pustetta je bil izolski umetnik, ki je zaradi zahrbtne bolezni umrl že v svojem šestindvajsetem letu starosti, ko je lastno ustvarjalno moč in energijo pravzaprav šele dobro začutil. Razstava, posvečena 60 letnici njegovega rojstva nam odkrije veliko tistega, kar nismo vedeli.

Vsekakor moramo danes ob stiku s pričujočo artistično pojavnostjo najprej razumeti kraj, kjer in predvsem obdobje, ko je Pustettovo delo nastajalo. Posebnost trenutka je tukaj ekskluzivna. Gre za prvo polovico sedemdesetih let, vznemirljiv čas sprememb, čas zamisli in idej liberalnejšega ustroja sveta, čas uporov, revolucionarnosti, nove glasbe, nove umetnosti, predvsem pa čas svobode in neomejenosti duha. »Sedemdeseta« ostajajo v umetnosti za vedno bogato inspirativno polje, ki je zaradi svoje indikativne, svojstveno izpeljane družbeno in idejno prevratne udarnosti odprlo veliko novih možnosti. Nedvomno je bila takratna evforična energija spremenjanja sveta tako močna, da v umetniški izraznosti valovito pljuska vse do danes. V umetniški produkciji vizualnih smeri je bila v tem času v ospredju aplikacija konceptualizmov, ki so bili za razliko od tisti kasnejših v devetdesetih bolj angažirani v smislu velikih problematik, političnih, feminističnih, ekoloških, obsežno panteističnih ... Akcije, happeningi so bili odraz osvobodjenosti, prostosti in neobremenjenosti širine, ki je bila usklajena z dogodki človekovega dostopa do Lune, z liberalizacijo odnosov med ljudmi, seksualno revolucijo, hipijevstvom ... Tu gre omeniti filmsko umetnost, pri nas konkretno »jugoslovanski črni val«, režiserje kot so Boštjan Hladnik, Karpo Godina, Dušan Makavejev ali pa Pier Paolo Pasolini, Federico Fellini, Luis Bunuel, François Truffaut, ki so nesporno vplivali na umetnike, ki jim je pripadal tudi mladi Romildo Pustetta.

V osrednjem slovenskem prostoru je sicer prevladovalo klasično slikarsko, kiparsko, grafično delo, čeprav je imelo »transcendentalno konceptualistično« gibanje skupine OHO (1966-1971) močan vpliv na vse sodobne ustvarjalce. Slovenska likovnost je bila z določenimi malimi odvodi klasična, nikakor ne zvrta ali zaostala vendar trdno zastavljena v svoji tradicionalni maniri. In v tem smislu je bil Obalni prostor takrat s skupino mladih umetniških navdušencev (Živko Marušič, Toni Biloslav, Janez Matelič, Romildo Pustetta, Boris Benčič...), ki so se izšolali na Accademia di belle arti di Venezia zelo odprti in svetovljanski. Morda je bila ravno neposredna vez med manjšinskim in matičnim italijanskim prebivalstvom v tem pogledu precej relevantna in odločujoča.

Od dreves do parkiranja

Skratka v Obalnem prostoru je bilo umetnostno vzdušje, pogojeno s svobodnejšo informacijsko pretočnostjo, živahno, napeto v pričako-

vanju in v polnem zagonu skorajda evforično. Filmska in fotografska govorna eksperimentalnost (konkretno Atelje animiranega filma Koper), happening (»public art«), ambientalna ekspresivnost v poselitvi galerijskih prostorov v načinu, ki ga je afirmirala »arte povera« so bile privlačne izrazne oblike, ki so v tem trenutku tukaj predstavljale splošno klimo na področju vizualnega izraza.

Akcija »To je drevo«, izvedena 23. oktobra leta 1976 v Izoli, je bila indikativna. Avtorja **Romildo Pustetta** (verjetno idejni vodja) in mlajši **Boris Benčič** sta polepila drevesa v Drevoredu 1. maja s plakati na katerih je bila preprosta fotografija drevesa in napis »to je drevo«. Absurdnost dejanja s sicer izrazito ekološko vsebinsko usmeritvijo je seveda vznemirila oblasti, ki so stvar ustrezno »miličniško« preverile. Sledila je »akcija na parkirišču«, na Tartinijevem trgu v Piranu in happening na razstavnih predstavah v Galeriji Loža v Kopru (8. aprila 1977), ko sta umetnika nazadnje sodelovala. Public art, land art, body art, ki so jih »ohojevci« v slovenskem prostoru izvajali že v šestdesetih, so bili umetniški načini kjer je nastala izrazna podlaga za omenjene likovne prakse naših umetnikov.

S kamnom intimno

Precej drugače pa je zastavljen kiparski opus, ki gotovo predstavlja primarno umetniško ustvarjalno delo Romilda Pustette. Tukaj nekako zapuščamo javno in se spuščamo v globoko intimo. Kamen je material na katerega je bil avtor posebno vezan. Odnos do kamna je bil pri njem gotovo pridobljen že iz večgeneracijske družinske kamnoseške tradicije.

Ukvarjanje s kamnom je v našem prostoru spontana posledica možnosti teritorija. Pustettova skulptura je masivna. Obvezna antropomorfnost jo večinoma opredeljuje v smislu ženskega telesa. Gre za umetnine vezane na figuralno predlogo, stilizirane v izvedbenem smislu modernizma. Zelo prefinjeno in občuteno se v teh kipih izpostavlja forma obraznega predela. Nazalno čelni del glave je kot posebna enota oblikovan v značilni, avtorsko indikativni, arkadni dvojici, ki se v polju simbolnega lahko dotika živalskega (sova, lisica, oven).

Gre za odnos do ženskega, »ženstvenega«, ki pa je le delno v polju seksualnega, ampak morda bolj v sferi genetičnega, materinskega, morda religioznega. Veliko je ostalo, pod plaščem skrivnosti usode, prikritega v notranjosti kamnov pred nami. Romildo Pustetta je pričel govor, vehementno in suvereno, javno pa tudi ponotranjeno zasebno, vendar žal mu je bilo namenjeno premalo časa, da bi oblikovano misel dovolj dobro izrekel.

Dejan Mehmedović

Umetnost kuhanja na cesti

Sicer ni bilo čisto tako, vseeno pa se je prejšnjo soboto v Ljubljanski tudi okusilo nekaj dobrih jedi, predvsem pa smo spoznali avtorico knjige Za mizo užžitkov, Ljuba Kofler.

Ljuba Kofler je že nekaj let Izolanka, sicer pa po rodu Dolenjka, ki je večino življenja preživela in delala v Ljubljani. Tam je bila vrsto let vodilna delavka in direktorica Gospodarskega razstavišča, ko je zaokrožila šestdeset let pa si je namenila za darilo knjigo 60 lastnih kuharskih receptov, ki jih je, pred izdajo, tudi preizkusila, priznani fotograf Egon Kaše pa je naredil vrsto odličnih fotografij, ki so bile tudi na ogled ob predstavitvi knjige.

Novinarka Vida Petrovič je, kot ena od predgovornic, zapisala: Ljuba Kofler je ena tistih redkih posameznic, katerim čas mineva hitro in sproščeno. Koliko direktorice pa se lahko pohvali, da so včlanjene v društvo ljubiteljev krompirja? Ljuba Kofler to je. Koliko je danes, ko vse bolj hitimo le za dobičkom, sploh še žensk, ki zbirajo kuharske recepte? Gospa Ljuba ima kuhanje ne le za del narodne kulture, ampak je v kuho tudi kulturno osredotočena. Zato so njeni recepti del narodne zakladnice, ki predstavlja dom in ognjišče.

Tudi to soboto Pri špini ne bo dolgčas, saj prav zdaj Marjan Motoh opremlja ulično sončno uro, ki jo bodo v soboto opoldne (ko bo najbolj točna) tudi montirali in »naštimali«, tako da bo domačinom in turistom natančno povedala, kdaj je čas za odhod na kosilo ali na plažo. **Material za sončno uro je prispeval Jože Černelič, obdelal ga je Martin Zuletič iz firme Oriflex v izolski obrtni coni,** zdaj je na vrsti vrisavanje točnega časa, nato pa bo potrebna še pomoč električarjev ali gasilcev, da vse skupaj montirajo na najvišjo fasado v ulici.

In, če bo šlo vse po sreči, bodo nekaj pesmi zapele tudi tiste **Kombinatke**, ki bodo takrat že v mestu.

Knjigo si je ogledal tudi Egonov sin, Luka Kaše, prav tako umetniški fotograf in še Izolan za povrhu.

NEDELJA, 3. JULIJ 2011

Park Pietro Coppo - ob 10.00 in Manziolijev trg - ob 19.00

Nedeljske poletne pihalne godbe v Izoli

Pihalni orkester Rudnik Mežica

Organizator: Center za kulturo, šport in prireditve Izola, TGZ Izola, Občina Izola, Javni sklad RS za kulturne dejavnosti

30. junija - Ljubljanska ulica, 10 - 14

Umetnost na cesti:

Svečana montaža in naravnavanje
ulične sončne ure

Vabimo vas na Arheološko delavnico za otroke

ODPLEŠI V PRETEKLOST

(6-14 let, do 15 otrok)

v Arheološkem parku SIMONOV ZALIV

v Izoli, v soboto, 2. julija 2011

Delavnica je brezplačna. V primeru slabega vremena odpade.

Vesela karavana Klovnbuf

Izolske norčije in delavnice za otroke.

petek, 30. 06. 2011

Park Pietro Coppo - od 10.00 - 12.00 Cirkuško-klovnska delavnica za otroke

Mestne ulice - od 19.00 - 19.30 Interaktivna parada

Park Pietro Coppo - od 20.00 Zaključna produkcija - Izolske norčije

V primeru slabega vremena prireditve odpadejo!

Letni kino Arrigoni Izola ob 21.00

JULIJ

SOB	2.7.	PESEM UPORA + koncert ženskega pevskega zbora Kombinat
TOR	5.7.	ŠE VEDNO SEM TU
ČET	7.7.	GREVA
TOR	12.7.	DOKTRINA ŠOKA
ČET	14.7.	ZGODBE IZ ZLATE DOBE
TOR	19.7.	TRENUTEK REKE
ČET	21.7.	ZVOK ISTANBULA
TOR	26.7.	CASINO JACK IN ZDRUŽENE DRŽAVE DENARJA
ČET	28.7.	GROZLJIVO SREČEN

Pesem upora (režija Andraž Pöschl, Slovenija, 2010, 53')

»Dokumentarni film Pesem upora je nastal ob 65-letnici Partizanskega pevskega zbora ter 100-letnici rojstva dirigenta Radovana Gobca. Režiser Andraž Pöschl je s snemalcem Alešem Živcem stopil na pot iskanja odmevov partizanske pesmi upora. Po nekaj letih pozabe jo danes lahko slišimo na koncertih, veselicah, v športnih dvoranah ... Zdi se, da je ljudje ne želijo pozabiti. Da jo pojejo takrat, ko jim je težko. Udarniške rime in ritmi ohranjajo upanje in prenašajo sporočila o pomenu za mnoge temeljnih človeških vrednot. Ki, kot se večkrat zdi, nezadržno izginjajo v bledenju socialnega okolja. Imeti pred biti, jaz in moje pred vsem ostalim, domovina kot poligon za jumbo-plakate in slepo sledenje potrošništvu, brezskrbnost, celo sovraštvo do drugih. Kdo želi vsaj s pesmijo slikati boljši svet? Zakaj še vedno pojejo in zakaj potrebujemo njihovo pesem? Na katere skrajnosti nas opozarjajo? Oni so: Partizanski pevski zbor iz Ljubljane, Tržaški partizanski pevski zbor Pinko Tomažič in Garažni ženski pevski zbor Kombinat. Skupaj s številnimi drugimi. Filmska ekipa je vse tri zbere snemala tam, kjer vadijo in nastopajo. Tako je nastal tudi zanimiv prikaz 'ujetosti' oziroma 'vklapljenosti' partizanske pesmi v sodobno mestno okolje, ki mu namesto tabornih ognjev, na pol porušenih hiš in gozda vladajo palače kapitala, nakupovalni centri in megaplakati.«

Manziolijeva Palača

Vabimo vas na otvoritev prve fotografske razstave, ki je nastala v sodelovanju z

“Fotoclub Besenghi” in “Circolo Fotografico Triestino”

MI V IZOLI

Sobota, 2. julija 2011 ob 20.00 uri

Razstava bo v celoti namenjena fotografijam o Izoli. Za “Fotoclub Besenghi” razstavljajo: Dragan Sinožič, Igor Opassi, Remigio Grižonič, Zarja Ražman. Za “Circolo Fotografico Triestino” razstavljajo: Cristiano Cragolin, Daniela Barbazza, Diego Zudich, Elisa De Pellegrin, Federico Minen, Gabriele Buttignoni, Marilina Damiani, Raffaella Friede, Sandra Tagliani, Susanna Serri, Valeria Buttignoni.

Pred otvoritvijo razstave, bo v dvorani potekala predstava, ki jo organizirata Skupnost Italijanov Pasquale Besenghi degli Ughi iz Isole in Skupnost Italijanov Dante Alighieri iz Isole. Razstava bo odprta do konca julija.

Galerija Alga / Kristanov trg 1

razstava Likovnega društva LIK iz Isole

LIKOVNA KOMBINATORIKA

Milenka ARSENOV, Dragana-Dada ČURIN, Zorko DEŽJOT, Marica FRANČEŠKIN, Oskar JOGAN, Slavica NASTOVSKI, Mira PUHAR, Vahida PUHOV, Marica ŠTEFANČIČ

Razstava sta omogočila CKPS in JSKD

galerija INSULA SMREKARJEVA 20 IZOLA, tel. 05 / 641 53 03

PUSTETTA - BENČIČ - SODOBNIKA V UMETNOSTI

Razstava dokumentacijskega materiala (slike, filmi, fotografije, publikacije) umetniškega delovanja dveh preminulih izolskih umetnikov Romilda Pustette in Borisa Benčiča.

Galerija Salsaverde

/ KUD Salsaverde - Kulturno umetniško društvo Salsaverde

fotografska razstava JAZZY_GA!

Žiga Koritnik

11.06.2011 - 29.07.2011

Razstavišče Monfort Portorož

CVETO MARSIC GNEZDENJE V SLANEM BLATU

Trajanje: 18. 6. - julij, avgust 2011)

Galerija - muzej Korte je v prvem nadstropju Zadržnega doma. Za ogled se dogovorite v uradu Krajevne skupnosti ali po telefonu 6420 009 Kulturno društvo Korte

Mestna knjižnica Izola

obvešča, da bo knjižnica od 01.07. do 31.08.2011
za obiskovalce odprta:

- ob ponedeljkih in četrtek od 8.00 do 12.00 in od 18.00 h do 20.00 h.
- ob torkih, sredah, petkih od 8.00 h do 15.00 h.
- ob sobotah bo knjižnica zaprta.

Središče za samostojno učenje in Borza znanja bosta delovala v času odprtosti knjižnice.

- Razstava izdelkov iz keramike Miloša in Milenke Arsenov
- “Morje” Razstava izdelkov likovne skupine iz vrta Školjka, ki so nastali pod mentorstvom Jože Kleve in Melite Čermelj
- »Istrski utrinki« razstava fotografij Dinko Dominik Bizjak
- Razstava slik na temo “Morje” akademske slikarke Martine Žerjal
- Razstava slik Jasne Rizvanović
- SREDIŠČE ZA SAMOSTOJNO UČENJE je namenjeno vsem, ki se želijo samostojno učiti ali izpopolniti svoje znanje s pomočjo multimedijskih programov, iskanju informacij prek spleta, pisanju dopisov, vlog za zaposlitev, seminarov, raziskovalnih ali diplomskih nalog ter tiskanju. Učenje v središču je brezplačno. Dodatne informacije na tel.št.: (05) 6631-282
- BORZA ZNANJA. Vsakdo lahko nekoga nekaj nauči. Ali vsakdo ima neko znanje, ki ga lahko posreduje, deli z drugimi, nadgradi. Predmet ponudbe in povpraševanja predstavljajo znanja, vedenja, veščine, spretnosti in informacije s kar najrazličnejših področij. Vse borsne informacije so brezplačne. Več informacij lahko dobite na tel.št.: tel.št.: 05 6631 282 ali na spletni strani www.borzaznanja.

Srečanje športnikov vseh generacij

V soboto je Izola bila še bolj športna kot doslej, zahvaljujoč prvemu Srečanju generacij, ki ga je organiziral Center za kulturo, šport in prireditve. Prireditev je bila kar uspešna, morda nekoliko premalo odmevna, a vsekakor zelo zadovoljivo obiskana.

Gre za prireditev, ki si je zadala, da bi na isti dan združila bivše izolske športnike vseh generacij. Tako so balinarji na veliko balinali, pingpongaši so odbijali žogico, odbojkarji so si dali duška in tako naprej.

Nekatera športna društva so ob povabilih bila bolj aktivna, druga zaradi takšnih ali drugačnih razlogov manj. Rokometaši so z veliko muko zbrali dve mešani ekipi, a glede na situacijo v izolskem rokometu, posebej ženskem, to niti ne preseneča. Nogometašev je bilo lepo število, a vsekakor manj, kot so si nekateri nadejali. Izkušenih bivših jadralcev, ki bi si ob sobotnem brezvevtrju upali na morje z optimisti pa je bilo le peščica, a so bili zato toliko bolj ponosni.

Direktor Centra za kulturo, šport in prireditve, **Boris Požar**, je bil nad organizacijo in uspehom prireditve zelo zadovoljen. *"Društva so se povabila lepo odzvala in na vseh prizoriščih je bilo živo. Lahko povem, da sem obiskal prav vsa, tako da sem res dobil jasno sliko o uspehu prireditve. Tako sem videl, kako so starejši kegljači učili nekaj mladih upov, pri strelcih sem ugotovil, da se je streljanje v teh zadnjih letih neverjetno*

Rokometašev se sicer ni zbralo veliko a, kot je povedala Mara Šolaja, trenutno se ubadajo s povsem drugačnimi težavami. Kljub temu pa so skupaj spravili dve številčno neenakovredni ekipi, ki pa sta na igrišču dali vse od sebe. Končni rezultat seveda ni pomemben, a prav je, da omenimo, da je na prvem srečanju generacij zmagala ekipa trenerja moške rokometne ekipe Vlada Hrvatina. Za cel gol so premagali ekipo Mare Šolaje, ki je ob tem z nasmehom dodala, da za poraz krivi soigralce za nekaj "poceni" izpeljanih zaključnih akcij ob koncu tekme. Ja, rokometaš enkrat, rokometaš za vedno.

Implosia z "drugačne" perspektive

ti tudi to, da v času, ko politika lobira za razrešitev Centra, je ta organiziral verjetno prvi dogodek, ki vključuje vse tri segmente njihovega dela, šport, kulturo in prireditve.

Prireditev se je namreč zaključila v prepogosto pozabljenem letnem kinu Arrigoni, po mnenju obiskovalcev najlepšem prireditvenem prostoru v Izoli.

Na kulturnem delu prireditve so svojo "izolanskost" dokazali vsi nastopajoči glasbeniki, ki niso nastopili zaradi denarja, temveč zaradi lokal patriotizma.

Začelo se je s harmoniko **Mari- na Sinkoviča**, nadaljevalo pa s kantavtorsko kitaro **Draga Mislēja - Meša** in **Rudija Bučarja**. Nato so na oder stopile glasbene skupine, najprej **Enzo Hrovatin**, ki je prisotne ponovno navdušil s skladbami s svojega zadnjega albuma *Volaria dismentegarte*, odpetega v izolskem narečju, pozabil pa ni niti na zimzelene hite **Faraonov**, sledili pa so **Oni**, trio obanih rock'n'roll legend, **Marjan Malikovič**, **Jadran**

tehnološko razvilo. Videl sem nogometaše, ki so zapolnili tudi klopi za rezervne igralce in odbojkarje, ki so uprizarili pravo veselico. Posebej pa moram pohvaliti balinarje, ki so izkoristili priložnost za praznovanje petdesete obletnice delovanja izolskega balinarskega kluba.

Zbrale so se vse generacije balinarjev, od najmlajših, pa do devetdesetletne športnice. In super se mi zdi, da so se balinarji vseh treh izolskih društev zbrali ravno v Izoli, kjer se je vse skupaj začelo in kjer so bili takorekoč v samem središču dogajanja."

Požar je pohvalil vse delavce Centra, posebej pa **Sandija** in **Robija Janev**, ki sta v prireditev vložila resnično veliko truda. Kot zanimivost pa velja omeni-

Pingpongaši so se zbrali v velikem številu. Seveda ob srečanju generacij ni manjkal dolgoletni trener Zdenko Švab, ki v eni osebi posodablja skoraj vse izolske generacije namiznega tenisa. Tiste, ki so bile, in nadejamo si, da tudi tiste, ki šele prihajajo.

Ob srečanju generacij, ki so ga balinarji Jadrana iz Izole izkoristili tudi za praznovanje 50. letnice od ustanovitve, so svoje balinarske spretnosti pokazali tudi **Angel** in **Jordan**, aktivna člana kluba od ustanovitve ter **Pol- da** in **Pjerina**, ustanoviteljici ženske sekcije, ki praznuje 28 let. **Pjerina** bo avgusta dopolnila 90 let, ženska ekipa pa je premagala moško ekipo "mestnega tekmeča" **Jagodje - Dobrava**, v igri pa se je izredno izkazala ravno **Pjerina**.

Arrigoni ni pokal po šivih, kar je od vsega hudega utrujenim športnikom seveda ustrezalo. Kaj je lahko boljšega, po celodnevem športanju, od raznovrstnega ulturnega programa, hladne pive in krožnika odličnega brodetja?

Ogrin in Nelfi Depangher, ki so si privoščili marsikatero svetovno uspešnico iz šestdesetih in sedemdesetih let.

Kulturno dogajanje sta sklenili dve nekoliko mlajši in trši zasedbi, instrumentalna **Implosia**, ki je standardnemu programu dodala še nekaj svežega materiala in **Sensation** s svojim bizarnim razumevanjem odtrganega alternativnega rocka.

Najbolj izolska fešta doslej

Posebnost kulturnega dogodka, in za nekatere tudi pomanjkljivost, pa je bila popolno pomanjkanje medijske podpore. Tako rekoč skoraj nihče ni vedel, da se v Arrigoniju sploh kaj dogaja, z izjemo športnikov, ki so na Srečanju generacij sodelovali in seveda njihovih znancev. To je pripomoglo k izjemno, verjetno doslej najbolj avtohtoni izolski "fešti", na kateri so se srečali Izolani vseh generacij, a dvoma ni, da bi na soboto, ko se drugod po obali ni dogajalo prav veliko, ob primerni reklamni v Arrigoni priromalo še veliko število mladih iz okoliških občin. **Robi Janev**, k v CKŠP-ju skrbi za športno plat delovanja je povedal, da je dogodek v prvi vrsti namenjen prav športnikom, kar je seveda razumljivo, a škoda je le, da tako uspešne veselice ne delimo s preostankom sveta.

Kegljaji so srečanje generacij razumeli dobesedno in na kegljišče spravili nekaj geenracij kegljačev. Menda so starejši marsikateri nasvet ponudili mlajšim, ki bodo tako vsekakor v prednosti pred vrstniki. Izkušnje so izkušnje, te pa lahko nabiramo tudi ob sobotah.

Ob tem pa je potrebno dodati, da Center nima ravno veliko sredstev, ki bi jih lahko namenil v promocijo dogodka, pokroviteljev pa Izola ne premore več veliko, z Občine pa tudi ni prišlo veliko sredstev.

Boris Požar je za konec povedal, da je zelo zadovoljen, da na celotni prireditvi ni bilo niti najmanjšega incidenta, pohvalil pa je

Nogometaši so bili vidno utrujeni, a tudi vidno zadovoljni. Nekateri so po dolgih letih ponovno oblekli izolski dres in opaziti je bilo tudi kakšno solzo. Ali pa je bil morda znoj? kakorkoli, plava na pravemu izolanu pristaja kot druga koža.

tudi športnike, ki so brez negodovanja sprejeli uvodni nagovor župana, ne glede na vse težave, ki so v zadnjem obdobju nastale na relaciji Občina-šport.

"Športniki so župana lepo sprejeli, kar pomeni, da se zavedajo, da to ni bil kraj za reševanje težav, temveč priložnost za druženje. Športniki vedo, da lahko probleme rešijo le preko Športne zveze in verjamem, da do rešitve bo tudi prišlo" je še povedal Boris Požar.

Naslednji podoben dogodek lahko pričakujemo v septembru, ko bodo izolska športna društva imela dan odprtih vrat, nekakšen informativni dan, ko se bodo lahko mladi nadbudni športniki v živo spoprijeli z različnimi športnimi panogami in tako tudi ugotovili, kaj jim najbolj leži in veseli.

Aljoša M

Ob uspešno izpeljani športnokulturni prireditvi »srečanje generacij« se Center za kulturo šport in prireditve izola zahvaljuje:

Za gradivo in pomoč: vsa izolska športna društva, G. Franc Kranjc, Društvo Ribari, Marino Sinkovič, Rudi Bučar, Mef (Drago Mislej), Skupina "Oni", Enzo Hrovatin, Skupina "Sensation", Skupina "Implozija"

Za sponzorstvo in donacije: Občina Izola, Zavarovalnica Adriatic - Slovenica, tednik Mandrač, Pivovarna Union - Laško p.e. Izola, Mlinotest kruh Koper d.o.o., Kmetijska zadruga Metlika, Delmar d.o.o.

Odbojkaši so se na plaži v San Simonu tako zamotili, da so skoraj pozabili na kulturni del prireditve. S peska jih je odgnalo šele sonce, ko je prvo naznanilo, da se ne gre več, in zašlo za Ronk. Šele nato, okoli desetih zvečer, so pospravili žoge in se odpravili novim pustolovščinam nasproti (beri: kalamarom in osvežujočim večernim napitkom).

Krpam mrežo-z vbodi igle se-prepletajo žarki

Že to, da diplomirani ekonomist postane ribič, je precej nenavadno. Če ob tem še piše poezijo in posluša nepopularno glasbo, je še bolj nenavadno. Ampak, če poznaš Braneta Grguroviča, ni nič več nenavadno.

Priznati moram, da mu nisem najbolj verjel, ko mi je povedal, da so v znani in cenjeni pesniški reviji Apokalipsa objavili skoraj petdeset njegovih haiku pesmi. Pa bi moral, saj je Branci poln presenečenj, od tega, kakšno glasbo posluša, do tega, katere knjige prebira, kdo so njegovi prijatelji in znanci in kako živi.

"To je majhen korak za Izolo in velik korak zame" bom napisal v predgovor, je še pripomnil in me pustil v dvomih. Potem mi je lepega dne v roke porinil najnovejšo, junijsko številko revije in s prstom pokazal na 61-to stran, kjer jasno in glasno piše: **Brane Grgurovič: Kanal v solinah.** Potem sem šel od verza do veza in na koncu ugotovil, da je napisano tudi velik korak za Izolo.

*pod kolesom prah
makadama iz otroštva
mar vozim nazaj?*

- Si bil presenečen, ko si v reviji zagledal svojo poezijo?

- Niti ne. Vse se je začelo že z blogom. Pravzaprav še prej kakšna tri leta tega, ko sem kupil zanimivo knjigo in spoznal njenega avtorja Boruta Zupančiča, filozofa, ki prevaja Sufijske zgodbe in on me je vzpodbudil, naj kaj napišem in naj to objavim na blogu. Najprej je stran odprl on, nato še jaz in tako sem začel. Sprva zelo naivno, potem pa sem vedno bolj spoznaval ta haiku svet in dozoreval v njem. Začel sem s pet – sedem – pet, ampak to te zelo omejuje in sploh ni tako enostavno.

- Gre za obliko haiku poezije?

- Gre za poezijo treh vrstic, kjer je v prvi in tretji vrstici po pet, v srednji pa sedem zlogov. To je stara japonska tradicija pisanja haiku poezije, in so jo razvili mojstri iz četrvice največjih Issa, Bashō, Buson in Shiki. Gre za zahtevno tehniko in mor da so prav zato zahodnjaki, kjer je prisoten interes s haiku, to formo zdaj opustili in pišejo, oziroma piše-mo, po Prešernu. Jaz bi enkrat mor da celo zmagal na enem od natečajev haiku poezije, ko sem napisal *"z večanjem vodnih krogov se oddaljuje čaplja v samoto"*. Ampak je Menart, ki je bil takrat v komisiji, takoj opozoril, da je samota preveč. Rezultat je bil ta, da sem nehal pisati 5-7-5 in sem začel še jaz pisati brez teh omejitev in moram priznati, da mi ta "svoboda" bolj leži. Zakaj bi te nekaj omejevalo pri ustvarjanju.

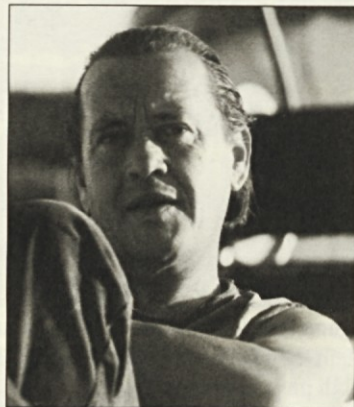
*kanal v solinah
med odsevi trstičja
se drsti misel*

- Objavljal si na svojem blogu.

Dokler ga niso ukinili. Tipi ga niso servisirali več in zato so ga ukinili. Čista sreča je, da je neka ženska pobrala z bloga t moje pesmi, sicer bi se izgubile za vedno. Tako pa jih je imela shranjene in so ostale.

- Kako si potem prišel v revijo?

Tudi predsednica Haiku društva je prebirala in hranila te moje pesmi in

je ugotavljala, da so te moje pesmi malo drugačne, iskrive, neobičajne in me je poklicala na pogovor ter izbrala sedemdeset pesmi, ki so se njej zdele dobre in rekla, da jih bo poslala na Apokalipso. Istočasno je Zupančič poslal svoje Sufijske zgodbe in pomislil sem, da bova objavljena istočasno, vendar so objavili le njegova dela, tako da sem bil prepričan, da bo ostalo pri željah. Vendar sem že v naslednji številki imel objavljenih kar 47 pesmi. Predsednica društva mi je rekla, da je za novinca to nekaj izrednega in da, če ti objavijo pet pesmi je to nekaj velikega. Meni pa kar 47. Povedala mi je tudi, da jo je poklical filozof Edi Saračević, ki je bil tudi v komisiji n se ji zahvalil za mentorstvo nad mano in da so te moje pesmi nekaj najboljšega, kar je prebral haiku poezije v slovenskem jeziku zadnja leta. Pa mu je predsednica povedala, da je bilo njeno mentorstvo le v tem, da je poslala naprej tisto, kar sem jaz napisal. To je cela zgodba.

*julijsko jutro
ob cesti smetar vihti
zaspano metlo*

- Seveda pa ta zgodba ni nastala kar tako. Kar veliko stvari se ti je zgodilo v življenju.

- Jaz nimam tega občutka. Že res da sem diolomiral ekonomijo, ampak to ni nič posebnega. Tja se je vpisal brat pa sem se še jaz, nobena umetnost. Res je tudi, da me je zelo zanimala glasba, vse to sem počel vzporedno ampak, vedno sem stal tam ob strani. Nikoli sem nisem postavljaval ampak sem sledil, kaj se dogaja, levo in desno.

- Delal si kot ekonomist.

- Ma ja, delal sem v Portorožu, v turizmu. Delal sem finančne plane za pokojnega Spinellija pa za Bogdana Valentina. Vendar nisem nikoli užival v tem delu. Potem sem za časa Savina postal poddirektor hotelov Belvedere in ker sem edini imel visoko šolo so me vsi naslavljali za gospodom direktorjem, jaz pa sem takrat že dokončal barko in se enostavno podal med ribiče. In zdaj sem že 22 let na morju.

- To pa je lepo obdobje človeka.

- Mislim, da je več kot 22.000 ur na morju, in dobrem in slabem.

Bile so bitke s Hrvati in Guardio di finanza, bili so dobri in slabi ulovi, bile so z mine in amfore, lepi in grdi dogodki. Skratka, toliko je bilo tega, da sem že malo sit.

*natakar v smeju
vošči novo leto in
podari račun*

- Si velik poznavec glasbe. Imaš doma veliko plošč.

- Nekoč sem mislil, da bom zbiral plošče, da bom imel nekakšno knjižnico, kamor si bodo hodili ljudje izposojat plošče. Potem pa je prišel internet in zdaj si vsak pobere od tam kar hoče in ne rabi hodit v mojo diskoteko. Pa vendar imam stvari, ki jih niti na internetu ne najdejo zlahka oziroma jih mnogi sploh ne poznajo.

- Katero ploščo bi zadnjo prodal?

- Težko rečem, ker ne bi prodal nobene. Nekoč so mi bili zelo všeč Tuxedomoon, kasneje The Cure pa Van der Graff Generator. Bil sem nor na Incredible string band, da ne omenjal Eaglesov, Hot tune, Savoy Brown, Frigid Pink, Quatermasse, Hutchinsona, Paul Butterfielda in tako naprej. Všeč mi je bil blues, od Muddy Waltera do John Lee Hookerja.

- To je glasba moje generacije, ti si skoraj desetletje mlajši.

- Zato pa sem na blogu tudi zapisal, da poslušam Gossip, Underworld in Chemical brothers. Ne bom rekel, da so mi najbolj všeč, ampak želim širiti svoje znanje in zato poslušam tudi sodobne stvari.

- Pisal boš še?

- Zdaj moram najprej poskrbeti, da se rešim barke, dokler Evropa še plača za razrez. Potem pa bom spet začel vse od začetka. Ustvarjalno mislim.

Mef

Zapisi iz Kajuhove

Aleksandra Krejči Bole pravi, da je upokojenka, takšna, ki opazuje svet okoli sebe. In ga tudi opiše. Zase in zdaj tudi za vas.

Dan državnosti je. Z mozem sva na sprehodu po Izoli. Zavijeva proti marini. Zagledam naš izolski dimnik, gotovo že zgodovinski simbol našega mesta. Kar naenkrat me prešine misel, da nekaj manjka na njem. Kaj? Že vem kaj – zastava naše dežele. Spomnim se, ko so ujeli Ratka Mladića, je tam visoko gor plapolala srbska zastava. Tistemu, ki je prišel do vrha in postavil zastavo ni bila ta naloga težka, ker je imel jasen cilj in pogum to narediti.

Danes, ko slavimo dvajseto obletnico naše samostojnosti, se ni našel niti eden pogumnež, da bi naredil ta hraber korak. Za domovino so ljudje včasih dali življenje. Danes so drugi časi in neradi tvegamo. Dosti lažje je kritizirati, obrekovati in biti »pameten«. Nisem izjema.

Vse te dneve sem/smo nekako povezani z obletnico rojstva naše dežele. Slišala sem veliko mnenj, govorov, pomislekov. Gledala in poslušala raznorazne komentarje na TV o tem pomembnem dogodku. Dobila sem celo veliko zanimivih e-mailov, povezanih s tem datumom. Poročali so o rezultatih raznih anket. Ene ankete kažejo, da živimo boljše, druge trdijo, da je življenje tukaj postalo slabše; tretje navajajo, da bi se kar nekaj ljudi odselilo drugam, v Švico ali Avstrijo, na primer.

Če povem moje mnenje, čeprav mi ni slabše in še vedno redno dobivam zaslužen pokojnino, tudi jaz čutim neko nezadovoljstvo v sebi in okoli sebe. Čutim negotovost in nelagodje. Vrednote, ki so mi blizu in me držijo pokonci, se v tej vsesplošni zmedbi kar zgublajo. Priznam, da je vsaka sprememba moteča in, čeprav ni nujno slabša, nekako prinaša pomisleke in strahove. Imam občutek, da določena manjšina pelje večino prebivalcev Slovenije po slabši, negotovi poti prihodnosti.

Upam, da se motim, ker slab občutek s katerim se dnevno sama srečujem ali iz pogovorov s prijatelji in znanci ne pojenjuje, ampak se sleherni dan krepi.

Ne smem se predati malodušnosti. Ne smem dovoliti, da me ta slab občutek »pogoltno«. To ni dobra popotnica za jutri. Moram se zbrati in nadaljevati pot, ki se je doslej kazala kot edina in prava za mene.

Živi in pusti živeti. Lep in pozitiven pregovor z dolgo brado, ki se žal izgublja iz našega vsakdanjika in niza dogodkov, ki smo jim priče.

To ne bi smeli dovoliti. Vsak ima pravico do spodobnega in človeka vrednega življenja, ne samo v Sloveniji, ampak povsod po svetu. Sloveniji, dvajsetletni mladenki, ki ima težave, kakor vsako živo bitje, čestitam rojstni dan in želim boljše čase.

Izola je zaživela. Veliko ljudi in turistov se sprehaja po njenih poteh, obrežjih, obmorskih stezicah. Celo Lonka je imela skoraj vsa parkirna mesta zasedana. Registracije avtomobilov kažejo dejstvo, da je sedaj tam najmanj izolskih lastnikov jeklenih konjičkov.

Ta gneča, vrvež, živahnost mi je všeč. Rada sem med ljudmi. Rada slišim razne govorce in tuje jezike. Tako se počutim meščanka sveta, globalne vasi, ki je vsak dan večja.

Sem prebivalca Zemlje, ki nas še vedno prenaša, kljub vsemu slabemu, ki smo ji naredili. Hvala ti Zemlja.

KRIMINALIJE

Kolo iz garaže

Neznanec je vlomil v skupno garažo na območju Livad in ukradel nezaklenjeno gorsko kolo znamke GT Avalanche Expert kovinsko sive barve. Lastnika je oškodoval za 1000 evrov.

Manjada bo dobra

Neznanec je v zaledju Izole preplezal dvoriščno ograjo stanovanjske hiše in iz odklenjene kleti ukradel dva pršuta v vrednosti 100 evrov.

Skuter je odskutiral

Neznanec je izpred stanovanjske zgradbe v Izoli ukradel skuter znamke Aprilia tip Leonardo.

Napaka v receptu?

V Jagodju je zagorelo v enem od stanovanj. Do požara je prišlo zaradi pregretega olja, ki je ostalo na štedilniku. Ogenj je zajel kuhinjske elemente in štedilnik in je bil po hitrem posredovanju gasilcev pogašen, tako da se ni razširil po stanovanju. Po nestrokovni oceni je nastalo za 2000 evrov škode.

Nevarna vožnja ob robu ceste

Na Drevoredu 1. maja v Izoli je v nočnem času prišlo do hude prometne nesreče, kjer je 28-letni voznik kolesa s pomožnim motorjem zaradi vožnje preblizu desnega roba vozišča trčil v obcestni robnik in padel ter obležal negiben na cesti. V Bolnišnici Izola so ugotovili, da ima poškodbe glave in je ostal na zdravljenju. Voznik je izven življenjske nevarnosti.

Petelini so se petelinili

Policisti so intervenirali v Marini Izola, kjer je med dvema skupinama mladoletnikov prišlo do spora in izzivanja k pretepu, pri tem so imeli pri sebi tudi železno palico in kamne. Policisti so izsledili enega 14 letnega kršitelja in ga po postopku predali staršem. Ostali so se razželežali.

Ko gre gre

Na Prešernovi cesti v Izoli je prišlo do prometne nesreče z materialno škodo in pobegom. Neznani voznik terenskega vozila temne barve, ki je imel na sprednjem delu kovinsko ogrodje je po trčenju odpeljal s kraja v smeri Kopra. Vozilo povzročitelja je verjetno poškodovano po sprednji strani.

Poletje je bolj glasno

Policisti so tekom tedna večkrat posredovali ob prijavi kršitev javnega reda in miru na javnih krajih in zasebnih prostorih ter v šestih primerih kršitelje oglobili.

Naši so ga

Zvečer je v Izoli 22 letni državljani Makedonije, stanujoč v Kopru, z osebnim avtomobilom trčil v parkiran osebni avtomobil, katerega je odbilo v zraven parkiran osebni avtomobil. Po trčenju je tujec odpeljal dalje. Policisti so ga s pomočjo očitvidcev izsledili na domu. Podan bo obdolžilni predlog.

Zlata leta pri Markovičevih

Prejšnjo soboto smo se zbrali, da bi eno lepo obletnico praznovali... Zlati ženin Cvetko je pravi ded, on bi kantal v nedogled; nevesta Nerina je prava ženica, ampak zadnje čase je bolj nočna ptica. Zabavno je bilo, saj smo igrali, pili in peli, ker so člani "Oslarij" z "Vinkom in Miciko" družbo fajn zagreli! Padali so vici, šale in skeči, ja, ja, bilo je kar lepo, saj z "Oslarijami" ni kar tako... Iskrene čestitke zakoncema Markovič, Nerini in Cvetku, ob vajini 50. obletnici poroke in še na mnoga, mnoga zdrava leta!

OSLARIJE d.o.o.

MANDRAČ je tednik Izolanov

Naslov: Veliki trg 1, 6310 Izola, TRR: 1010 0002 9046 354

tel. 05/ 640 00 10, fax. 05/ 640 00 15,

elektronski naslov: <http://www.mandrac.si>;

email: urednistvo@mandrac.si

Odgovorni urednik: Aljoša Mislej

Uredništvo: Aljoša Mislej, Darjan Gorela, Boštjan Mejak, Žarko Kovačič, Drago Mislej, Marjan Motoh (karikaturist), Saša Stepanov (foto), Edvard Dečman (foto)

tehnični urednik: Davorin Marc email: sektor.tehnika@mandrac.si

Tednik izhaja v nakladi 2000 izvodov, cena 1,20 EUR. / Polletna naročnina: 29 EURO.

Založnik: GRAFFIT LINE d.o.o., Izola; tel. 05/ 640 0010 / Prelom: Graffit Line

Vpis v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS, pod zaporedno številko 522.

MALI OGLASI

Novi oglasi so označeni polkrepko, ostale si lahko ogledate na www.mandrac.si v rubriki mali oglasi.

NEPREMIČNINE

PRODAMO

- Zamenjam dvosobno stanovanje 68 m² v Ljubljani za manjše enosobno v Izoli z doplačilom. Vseljivo, ZK urejeno. 031 847 788

- Prodajam 2sobno (51m²) stanovanje v centru Izole. tel 0039040 312 009 med 14 in 17 uro

- V Dobravi prodamo stanovanje, 138 m², novo zgrajeno z vrtom in parkiriščem (možnost predelava v drugo namembnost) 040 648 297

ODDAMO

- Oddamo 2 sobno stanovanje v Livadah, veliko 57 m², v drugem nadstropju Tel. 041 402 187

NAJAMEMO

- Sodelavec Mandrača z dekletom najame manjše stanovanje v Izoli. za daljše obdobje. tel 040 43 29 43

- 4 članska, urejena družina, najame opremljeno stanovanje za daljše obdobje. Tel: 051 341 907

- V Izoli ali Luciji najamem manjše, do dovosobno stanovanje za mirno družino z otrokom. Tel.: 070 530 781

- V Izoli najamem garažo ali parkirni prostor. gsm: 041/960-961

DELO

Iščemo delavca z vsaj dvoletnimi izkušnjami za delo v gostinstvu (za šankom) z možnostjo stalne zaposlitve. Tel: 041 642 612

- Nudim pomoč starejši osebi. tel 031 310 410

- Medicinska sestra izvaja ugodno in strokovno pedikuro (nego nog) na vašem domu. Tel.: 040 820 332

- Delovna in pridna iščem delo za čiščenje pisarn in domov v Izoli. tel 070 217 562

- Domačinka, nudim ostarelim in bolnim nego na domu, tudi 24 urno Tel: 051 235 947

- Ženska srednjih let, pridna urejena in vestna išče delo. Opravljam vsa hišna dela, čistim gostinske lokale ali poslovne prostore. Telefon: 031 295 156

-Ponujam inštrukcije matematike, fizike, kemije in angleščine za osnovnošolce in srednješolce, ter mentorstvo pri pripravi na izpite in izdelavi seminarskih nalog. Tel.: 041 345 634

- Domačinka s podeželja nudi pomoč na domu z gospodinjstvi opravili. GSM: 041 449 859 (Nevenka)

- V zamenjo za pomoč na domu iščem stanovanje v Izoli 040 452 947

- Nudim varstvo otrok v popoldanskem času in ob vikendih. 030 923 367 (Milka)

- Opravljam različna gospodinjstva opravila. tel 031 295 156

RAZNO

- Oddamo jogi zakonsko posteljo (180 cm x 200 cm). Za prevoz boste morali poskrbeti sami (Jagodje). Tel: 040 457 888 (zvečer).

- Podarim trosed imitacija usja bordo rdeče barve pogoj lastni odvoz tel.040 698 491

- Zelo ugodno prodam televizor Panasonice z dekoderjem Tel: 041 555 878

- Iščem staro zastavo italijanske manjšine z rdečo zvezdo. Tel.: 051 387 344

- Prodajam kozje mleko, mlad kozji sir in skuto Tel 041 458 012 ali 05 6415 467

- Nudim inštrukcije italijanskega in angleškega jezika za osnovno in srednjo šolo Tel: 031 418 217

- Prodajam večjo količino domačega žganja po zelo ugodni ceni. 041 676 541

- Podarim komplet otroško sobo z dvema ležišči. Tel. 031 326 847

- Mlada štiričlanska glasbena skupina iz Izole išče primeren prostor za vaje. tel 070 748 145

VOZILA IN PLOVILA

- Prodajam jadrnico UFO 27 v odličnem stanju, dolžine 8,30 m. Ima lazy-bag, jennaker, motor Yanmar 18 KV, GPS, VHF, autopilot, polnilce baterije, zunanji tuš, tender, radio CD..., nima osmoze. Tel. 041-249-806

- Prodajam avto Lancia Z enoprostorec - 7 sedežev, nove gume, veliko opreme. Cena 1.500 eur. Marko: 041 935890

Elton John se seli v Ljubljano

Simple Events Agency, organizatorji napovedovanega koncerta Elton Johna s skupino, ki bi moral biti to soboto na izolskem stadionu, so, menda zaradi logističnih težav, prestavili. Koncert bo v Ljubljani, v dvorani Stožice 11. Novembra 2011 ob 21 uri.

Vsem kupcem vstopnic za koncert v Izoli se opravičujejo za nastali zaplet. Kupljene vstopnice za koncert v Izoli so veljavne tudi za koncert v Ljubljani. Glede na to da je v dvorani Stožice v veljavi sedežni red v celem objektu naprošajo kupce vstopnic da se v naslednjih 60 dneh od pričetka zamenjave vstopnic oglašijo na prodajnih mestih kjer so kupili vstopnice, za dodatne informacije glede zamenjave pa lahko kontaktirajo podjetje Eventim, na tel. 01 / 420 50 00 ali po elektronski pošti na info@eventim.si ter organizatorja koncerta Simple Events na naslov info@simple-events.com, tel 051 / 210 459.

Zamenjava vstopnic se prične od srede, 29. Junija 2011 in traja do 31.8.2011. Kupci vstopnic za koncert v Izoli 2.7.2011, ki se iz opravičljivih razlogov ne morejo udeležiti koncerta 11. Novembra v Ljubljani lahko uveljavljajo vračilo denarja na prodajnih mestih do najkasneje 31.8.2011

Predlog na razstavi: Morska deklica - avtor Zorko Dežjot

Ustvarjalno oživljanje javnih prostorov

Likovni ustvarjalci društva LIK Izola spet razstavljajo v domači »Algi«. Medtem, ko se sodobna družba sooča z vse večjim občutkom odtujenosti, pomanjkanjem vrednot in izgubi lokalne identitete so prav ljubiteljski ustvarjalci tisti, ki lahko s svojim ogromnim potencialom idej znatno pripomorejo k razvoju kraja. V to so prepričani tudi člani izolskega Kulturnega društva likovnih umetnikov LIK, ki so družbeno koristno delovanje že pred leti vtkali v svoj program in na tej poti vztrajajo.

Sodobne likovne skupine se morajo premakniti iz pasivnega, samozadostnega zapečka, tvorneje sodelovati z okolico in se s svojimi vizualnimi stvaritvami vključiti v oživljanje duše kraja. Da bi v skupno okolje, ki ga preplavlja nasilno tržno komuniciranje, vnesli pečat lokalnih kultur so člani LIK-a (pod mentorskim vodstvom univ.dia. Teodora Tavžlja) izvedli že več razpoznavnih umetniških inštalacij v mestu, ker se, kot sami pravijo, zavzemajo za konstruktivne odnose z okolico in reden stik s krajanji so letos pripravili tudi zanimive razstave ciklusov slik v izolskih lokalih (predstavilo se je 20 njihovih članov, zvrstilo pa se jih bo še več, ...).

Na letošnji redni razstavi v izolski galeriji Alga se nam Društvo LIK predstavlja s študijami, skicami ter modeli za velike skulpture v javnem prostoru katerih namen je oživljanje trgov, parkov, sprehajalnih poti, krožišč in drugih dogodkovnih prostorov v mestu. Izdelali so tudi nekaj večjih skulptur iz siporeksa, ki so ga izbrali predvsem, ker se ga lažje obdeluje in ni težak material tako, da se skulpture enostavno premešča oziroma odstrani, izbrane skulpture pa se lahko kasneje izdelajo tudi v trajnejšem materialu (npr. kamnu). Tako je nastala tudi večja skulptura iz siporeksa, ki predstavlja Morsko deklico, ki bi zelo lepo dopolnila krožišče v centru Izole (seveda ob soglasju Občine in krajanov za njeno trajno ali začasno postavitev).

Da bi pomagali izoblikovati edinstveno kulturno identiteto kraja je LIK v svoj dolgoročnejši program vključil tudi postavitev Izolske Forme vive, ki bi jo (namesto običajnih »strokovnjakov«) s svojimi likovnimi izdelki dopolnjevali lokalni ustvarjalci in sami krajanji. Skulpture, umetniške instalacije in podobno bi lahko začasno predstavljali na kateri od atraktivnih zunanjih lokacij v javnem prostoru, kasneje pa bi izbrane skulpture dodali v Izolsko Forma Vivo ali pa bi jih avtorji postavili pred svojimi hišami, bloki, ...

Občani, ki bi v tem procesu lahko sodelovali tudi z ustvarjalnimi predlogi (modeli, načrti, skicami, ...), bi tako dobili možnost, da se demokratično vključijo v oblikovanje svojega kraja, takšno - bolj osebno in ustvarjalno oblikovano mesto bi dobilo pozitivnejšo podobo, prebivalci bi se z njim lažje identificirali, zmanjšal bi se vandalizem, bivalna kultura v občini pa bi se dvignila in tega si vsi želimo, mar ne?

J.K.

Motahov kot

ODLIČNA JEKLENKA ČISTO BLIZU VAS

POLJE 6a, IZOLA

→ PREKLOPITE
NA
ZELENO!

www.butanplin.si

BUTAN PLIN
hiša prijazne energije

NLB Osebnikredit

Nekatera doživetja so nepozabna

Začnejo se v pravi banki. Počitnice, večje nakupe ali izpolnitev drugih želja si lahko omogočite z **NLB Osebnim kreditom**.

Poznate prednosti plačila z **NLB Posojilnimi karticami**? Obiščite nas v Poslovalnici Izola, Trg republike 3, ali pokličite na telefonsko številko 05 / 663 0600. Radi vam bomo prisluhnili in poiskali najkrajšo pot do vaših nepozabnih doživetij.

V juniju
in juliju 2011
brez stroškov
odobritve

NLB
Vem zakaj.

www.osebnikredit.si

Kontakti center: 01 / 477 20 00